

VOL. LXVI.

No. 2

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Sokol kurs of 1944. — K. M. Prchal: Sana mens in corpore sano. — Karel Havlíček (red.). — Slet župy Střední v Chicagu. — První sok. jed. v Austrálii. — T. B. Hlubuček: Z našeho Sokola. — Čs. vlajka na Karpatech. — Projev star. K. Prchala do Evropy. — Sokolský poválečný fond. — Dr. Schacher předpovídá slovanský kontinent. — Štefánkův poměr k národu a vlasti. — Jan Masaryk: A stern cure for Germany. — Zprávy organizační: Tin. výkaz za červen. — Názevnictvo AOS. — Župa Střední. — Župa Severovýchodní. — Adresář obce, žup a odborů. — Jarka Jelínek: Tělocvičná hlídka.

JULY 1944

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill.,
under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ
3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Editor:

Výpravčí: LAD MEJDRICH
2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce plnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý představitel se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednatele Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel
(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,
Tel. Rockwell 5085
Chicago, Ill.

436

KAREL M. PRCHAL,
starosta,
2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,
1408 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

KATA DANKO,
náčelnice,
4955 Henderson Ave.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,
3404 W. 26th St.,
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,
4301 W. Cullerton St.,
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,
3122 S. Clinton Ave.,
Berwyn, Ill.

SOKOL KURZ OF 1944.

Life poured into Sokol Camp in Boonton, N. J., Sunday morning, July first, when the 1944 Kurzisty representing the T. J. Sokol, D. A. Sokol and the S. T. J. Sokol arrived. Laughter filled the hearts of all so that books and studies were forgotten and everyone was happy until Monday, the first day of school.

The energy possessed by the so-called Kurzisty disappeared as each class rolled around. The first taste of the Kurz was Pořadová, taught by brat Bednar, and believe us, the Kurzisty didn't know right from left. Of course they had to learn pretty fast, or else! Under Miss Emma Splha's direction the boys and girls are learning to dance the Beseda and other various dance routines. The result of this class is that the boys, after all these years discovered that they had been dancing with the wrong foot. What can you expect from boys . . .

In the meantime, the chow bell peels its way to the Kurzisty and a mad rush heads its way toward the hall, where the Kurzisty eat. We don't complain nor brag, as we are so starved and just shovel the food down. It would be a good idea to check the dishes and silver as it might go down with the food, accidentally. But please don't mistake us for gluttons. Oh! yes, we have our turn at "K. P." luty also.

Our other classes which consist of Prostná taught by Miss Bess Erhardt, apparatus, Theory of Apparatus, Singing, Swimming, Social Activities, Lecture First Aid, Athletics, etc., controled our time which begins at 7:00 A. M. and ends at 10:00 P. M.

Now is the time when our professional comedian gets to work on the Kurzisty, who are so exhausted that it hurt them to laugh. When our comedian isn't on the ball, the Kurzisty dance, play games, write, study and figure ways of getting out and into trouble.

Lights go out at a designated time and the camp is shused into silence? Dawn breaks through the camp once more and the Kurzisty start another day with the patience of their teachers who are Mr. Bednar, Miss Splha and Miss Erhardt. Mr. Tom Balash, the present přeborník, is also helping us with apparatus, Mr. Balash and his family are spending their vacation at the camp this week. Thanks Tom! We thank all our teachers for the patience shown with us. — Nazdar!

Kurz Reporters.

ON PAY DAY, BUY BONDS!

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXVI.

Berwyn, Ill., 15. července 1944.

Číslo 2.

K. M. PRCHAL:

MENS SANA IN CORPORE SANO.

(A SOUND MIND IN A SOUND BODY)

Every movement, every idea, is a product as well as a mirror of its time. It is the outgrowth of currents and forces of a given era, as well as its picture or reflection. Hence, to understand any movement, one must appreciate the conditions that engendered it as well as the torchbearers who blazed its trail. Thus, to understand the "SOKOL" organization as a national force, one must know the period of its birth and the character of its founders.

The year 1848 stands as a beacon of hope in the history of the peoples of Central Europe. It brought forth a revolutionary age, out of which grew the liberty laden yearnings of the Czechoslovak people and their dreams of a national rebirth. As its fettered people began to tug at their chains, the foundation of the Austro-Hungarian monarchy began to totter. As the inarticulate rumbling of the oppressed began to gather force, the crowned heads of Europe began to shudder.

Out of this current of national unrest grew the SOKOL movement as we know it today. Conceived in the idealistic mind of Dr. Miroslav Tyrš, professor of aesthetics at the German University of Praha. The movement embodied the harmonious development of body and mind as the basis for a strong, active national consciousness. It was during the early sixties of the past century that Dr. Tyrš gathered about him a small group of his contemporaries, and set out to amalgamate the rising currents of national life into a coherent, systematic, disciplined activity.

By 1862 the SOKOL was fully under

way. Based on its founder's conviction that youth must form the basis of national life, it sought to develop the minds and bodies of the young people. Instilling in its members the principle of generous cooperation, the SOKOL set out to coordinate the physical as well as the mental and spiritual development of its adherents. The classical "Mens Sana in Corpore Sano" became its motto, and the dauntless, swift daring Sokol (Falcon) became its symbol and its name. A quest for beauty, a burning desire to serve the whole, and unprecedented system of individual perfection aimed at harmonious collectivism, these became the "alpha-omega" of the Sokol movement, throughout the eighty years of its glorious history.

As we look back over the fourscore years of the rich Sokol past, we marvel at the tenacity, the courage of Tyrš, who knew at the outset that the success or failure of his bold dream depended upon the extent of its acceptance and that only wholehearted approval and support of the people could assure it enduring life. There must have been a deep intrinsic good in Tyrš's ideal on the one hand, and something correspondingly good in the hearts and souls of the people, for whom the ideal was being promulgated on the other. The nation did respond, quickly, enthusiastically, turning the vision into a reality and the dream into a working coordinating national program.

Together with Fuegner and other co-workers, Tyrš fanned the flames of enthusiasm, so that the SOKOL movement spread from city to city, to every village and hamlet, even beyond the boundaries

of old Bohemia. "Every Czech a Sokol" rang throughout the land, a vindication of the founder's courage and vision. In spite of the persecution by the Austrian government, which mistrusted this unifying force, the movement grew in size, in scope, and in moral strength. It vitalized the nation, united its men and women under one unifying principle, gave expression to the people's hopes, and direction to their effort. It turned empty hollow patriotism into the channels of disciplined activity. How well it grew, how powerful its influence became, may best be realized from its role during World War I and from the fact that both T. G. Masaryk, the first President of Czechoslovakia, and Dr. Edvard Beneš, his successor, were staunch supporters and active adherents of the Sokol movement.

Sometimes an ideal can be judged not by its positive contributions but by the negations of its antagonists. In the case of the Sokol we have that yard stick of negation in the attitude of the Nazi invaders who tried from the very beginning to snuff out the life and substance of the Sokol ideal.

Even before the outbreak of World War II, the Sokol of Czechoslovakia was pounced upon by the ruthless invader. Its best men and women were sent to concentration camps, many to eventual death. Its properties valued at hundreds of millions were confiscated and squandered in a blind, furious effort to stamp out the very soul of a freedom-loving people. But nothing, not even the gallows and the dreaded Gestapo torture chambers could stifle the voice or still the beating heart of a nation of Sokols. Persecution and fury served to forge more securely the links that bind a people. The Sokol lives today and shall outlive its tormentors! Its voice may be stilled, its activity suppressed, its buildings and equipment plundered and looted, but the heritage of Tyrš lives waiting for its hour of rebirth.

While all Sokol activity in Czechoslovakia is banned and suppressed, the

Sokols in America are carrying on in the spirit of the founders and in line with the highest ideals of warm-hearted Americanism. By an intelligent program of physical alertness and physical fitness, truly democratic young Americans, proud of the land of their ancestors, are devoted to the land of their birth. When President Roosevelt sounded the first call to arms, the young American Sokols from all corners of the Union rallied to the call. Of these enthusiastic volunteers 90% were found in excellent physical condition and mentally well above the average. This alone is a living proof of the contribution that the Sokol ideal can make to America, indeed, to democracy and to civilization as a whole.

In the hearts of every good American of Czechoslovak parentage one hope lingers closely united with that big hope for Allied Victory. It is a dream of the day when Sokol banners will once again fly from the roof tops of Praha, and Sokols, young and old, will gather from all over the world to demonstrate their vitality and to rejoice in the rebirth of a new, better, freer world. Thousands of American Czechoslovaks are hoping for the day when they will be able to revisit the scenes of their childhood, to rejoice with the living, and to pause reverently over the graves of the many hero-victims of Nazi brutality, whose flower-decked mounds dot the picturesque Czechoslovak countryside. Sorrow and suffering knows no national boundary, for Americans and Czechoslovaks will once again join hands to reaffirm their binding faith in the ideals of Washington and Lincoln, of Masaryk and Beneš. From such cooperation shall rise a new world, and within the framework of this new tomorrow shall be erected the cathedral of a stronger, healthier, more beautiful Sokol movement, a living promise of true sincere brotherhood.

It is not necessary to go into the details of the technical analysis of the Sokol physical training system, one of the best in the world. Suffice it to say that it does

what it was meant to do — to produce men and women sound in mind and body, eager to serve the nation and humanity in general. There is no argument as to its efficacy, of its phenomenal success of which the whole world is justly proud. Were I to name just one thing which guarantees the future of the Czechoslovak nation I would without a moment of hesitation name the Sokol idea. And I did not exaggerate when I said the whole world acknowledges and approves.

Every six years the Sokols hold a "Slet", a coming together, in Prague, the capital of Czechoslovakia. This conclave is not only a national but a world event. The word "Slet" means flying together. Flying together, because "Sokol" is a falcon, a bird of keen eyes and powerful wings — a bird which soars in the heights of the heavens and symbolizes high aspirations by never ceasing in its upward flight. A "Slet" is not a convention, nor merely a festival or exhibition — it is all of these. It is a demonstration of lofty idealism of the nation and of humanity. As such the "Slet" brings representatives from all the freedom loving nations, most of them high officials and outstanding men and women. It is, as one news correspondent described it, one of the wonders of the world, a marvel of discipline, physical and mental achievement, an expression of undaunted hope, a climatic embodiment of enthusiasm for the highest values of the human race. Every "Slet" has been an unforgettable event, full of inspiration for all who struggle for a better world and for the realization of the finest ideals of man. No witness of it can resist its influence, no one can remain unaffected, uninspired, but on the contrary everyone leaves rejuvenated, with new hope, new determination, new strength to carry on wherever his lot may be cast. The word Slet is therefore untranslatable and has become a new word in the English dictionary.

The last of the "Slets" was held at Praha during the hectic summer months

of 1938. Forty thousand active participants extended their outstretched arms in a gesture of supplication, and flung bold defiance in the face of the rising clouds of Hitler's menace. The Sokols were but a symbol of a nation's individual identity. The Sokol "Slet" was a proof of the people's will to resist evil. But then came the fateful days of Munich, and all hopes and determination found themselves trampled to dust, sacrificed to the obsession of "Peace at any price."

One might well ask, what, if anything, the Sokol idea may mean to our country. What have the Sokol done for America? The answer is simple: They have done the same that they have performed for the country where the Sokol idea was born. It trained the best defenders of freedom. It strengthened the morale of the people during the World War I. It is helping in that direction now in the present crisis. It has raised the level of those Americans who have accepted its beneficial influence. It has improved the individual lot of its young men and women by making them more efficient in their chosen calling. Finally it has enriched and exalted the lives of its members by giving them a high goal of merit to live for.

The last quality is especially valuable. A successful life needs an ideal to fill it, it demands some "magnificent obsession" to energize and vitalize it. A nation of cynics cannot prosper for long. It is eternally doomed. Neither can a nation subsist dominated by selfish individualism, that is without the ideal of service to something higher than the individual. A pure egotist is the unhappiest of all creatures on the face of the earth. Happiness lies along the paths of devotion to a truly worthy cause.

Is the Sokol organization one of reformers and visionaries? Certainly not in the ordinary sense. It differs in one important particular, namely, it does not theorize, it does not preach, it WORKS. It begins with the children, goes on with the youth, and continues with the adults.

And it meets with success in the end. "The proof of the pudding is in the eating," says an old motto. The proof of the Sokol idea is in the thousand, yes, millions of men and women whose lives have found their meaning and attained their efficiency from it, and in the national power of the Czechoslovaks which has been increased a thousandfold, through the cumulative, molding influence of the Sokol ideal.

My sincere hope is that the Sokol idea may take hold of our American nation, so that its national power may be increased both in intelligent understanding and incorruptible unity to resist victoriously all the onslaughts of the enemies of freedom and democracy within and without, now and for all years to come. That is my dream, my hope, and my prayer.

KAREL HAVLÍČEK.

(K jeho úmrtí 29. července 1856.)

OSUMDESÁT osum roků uplynulo letos, kdy národ český ztratil jednoho z nejslavnějších novinářů a politických buditelů národa. Život jeho byl sice krátký, ale za to nejvyšší plodný.

Po studiu na gymnasiu německo-brodském, kde se v něm probudilo národní uvědomění, vstoupil do pražského semináře, chtěl být knězem ve vši opravdovosti. Ale nepřiznal k národním snahám českým a náboženská povrchnost představených znechutily poctivé povaze Havlíčkově studium bohosloví, a když se dostavila u něho i ztráta víry, raději ze semináře vystoupil. Na doporučení Šafaříkova stal se pak vychovatelem v Moskvě. Pobyt na Rusi působil na Havlíčka velmi mocně — odtamtud přinášel si do Čech veliké, světové měřítko pro poměry domácí. Po návratu do Prahy stal se redaktorem "Pražských Novin", které skutečnými teprve musil učiniti. Tu rozvinul plně svoje veliké nadání žurnalistické, bojuje pérem za uplatnění práv jazyka českého v životě veřejném a ve školách.

I nejsložitější otázky politické dovedl bystrý novinář objasniti širokému čtenářstvu. Z jara roku 1848 stál Havlíček s Palackým, Šafaříkem, Riegrem, Braunerem a jinými v popředí politického života českého a vytvořil moderní politický program český na podkladě státoprávním.

Tu se vzdal redakce úředních "Pražských

Novin" a počal vydávati "Národní Noviny", jimž postavil do záhlaví pokroková hesla. Příprav k slovanskému sjezdu v Praze účastnil se co nejhorlivěji a agitoval všude s velikým úspěchem. Po svatodušních bouřích pražských byl zatčen, ale záhy byl propuštěn, byv současně v pěti okresích zvolen říšským poslancem.

V této hodnosti pracoval horlivě na sněmu ve Vídni a později v Kroměříži, až na konec znechucen zpátečnickými choutkami rakouské vlády vzdal se mandátu a věnoval se opět zcela vlastnímu svému poslání, novinářství.

Po potlačení maďarské revoluce vláda nabývala smělosti a Havlíček zůstával pak jediným bojovníkem za práva národa, když ostatní dali se zastrašiti. Když mu vláda vydávání "Národních Novin" pro Palackého článek zastavila, vydával v Kutné Hoře nový časopis "Slován". Zde také vydal svoje "Epištoly Kutnohorské"; soubor článků o náboženských věcech, v nichž se osvědčil Havlíček jako úhlavní nepřítel klerikalismu. Konečně mu byl zakázán pobyt v Praze; nechtěje vládě dopřati radosti nad zastavením "Slovana", přestal časopis sám vydávati.

V listopadu 1851 byl pohnán před kutnohorskou porotu pro různé články, byl však osvobozen. Aby rakouští zpátečníci smělého mluvčího českých tužeb umlčeli, dali jej 16. prosince 1851 zavésti do tyrolského města Brixenu. Útrapy cesty a vyhnanství snášel Havlíček mužně a důstojně — cestu svou humoristicky vylíčil v "Tyrolských Elegiích". V Brixenu napsal též znamenitou veršovanou satiru na rakouský politicko-církevní vojenský absolutismus, "Křest sv. Vladimíra". Pobyt v Brixenu se prodlužoval na celá léta; když se Havlíček dověděl, že jeho choť je nemocna, žádal za dovolení, aby se směl vrátit do Čech. To mu bylo dovoleno teprve v dubnu 1855. Po příjezdu do vlasti zdrcen byl zprávou, že manželka jeho zatím zemřela, více však byl zkrúšen zbabělostí českých vlastenců, kteří se mu vyhýbali.

Zatím onemocněl souchotinami, které si byl přivodil v drsném podnebí alpském a dotrpěl v mladém ještě věku co "pravý hrdina bez bázně a hany", pravý Čech a jeden z nejryzejších a nejmužnějších charakterů, které kdy zrodila země česká.

*

Bylo-li řečeno, že Havlíček byl politickým buditelem, můžeme říci, že zůstává našim buditelem a učitelem po ostatních stránkách kulturních. Ano, kdo chce být vzdělavatelem našeho lidu, ať jde se učit k Havlíčkově.

Havlíčkovy názory a projevy o škole, o

kultuře lidu, o náboženství, o kléru a j. jsou dosud příliš živými myšlenkami dneška, aby schopny nebyly býti také ideami vedoucími. V tom právě vězí rozumný směr jeho vzpomínkové každé oslavy, pokud dovedeme myšlenkám tímto dáti zvýšenou reelní platnost a působnost. Nikoliv tedy pracovati pod pouhým Havlíčkovým jménem, ale s konkrétním materiálem jeho nahromaděného odkazu.

Naši sokolští vzdělavatelé při vzpomínkovém večeru neomezi se pouze na stručný životopis Karla Havlíčka, nýbrž taky posluchače seznámí s některými jeho díly, na příklad recitováním satyristických básní

(Křest sv. Vladimíra, Tyrolské elegie), ukázky z jeho "Epištol Kutnohorských", úvodní článek k "Národním Novinám" a pod. Karel Havlíček jest nám dosavad ideálním zjevem ryze zásadního publicistynovináře, jakých dnes bohužel těžko nalézáme.

Nejen oslavovat a vzpomínat Havlíčka, ale také hledět ho následovat obeznámením se s jeho vzácným dílem, jímž dovedl burcovat ku poznání práva a ku lásce k životu pracovitému na poli kulturním a národním! Necht' na věčné časy zůstane Havlíček naším světlým zjevem a ideálním vzorem!

SLET ŽUPY STŘEDNÍ V CHICAGU.

I přes to, že řady sokolstva pod náporom válečné doby značně prořídily, musí být včerejší veřejné vystoupení členstva sokolské župy Střední v Plzeňském parku, označeno za dokonalejší úspěch jak po stránce provedení programu tak účast. Na 5,000 osob přihlíželo výkonům cvičících, s nimiž vedoucí byli plně spokojeni.

Spokojení a potěšení byli i diváci, jak to bylo patrné z častého a frenetického potlesku. Bohužel, řady mužů a mladíků vojenského věku byly značně ztenčeny, což je nejpádnejším doporučením sokolské tělovýchovy. Zbylo jich pouze několik, tolik, že by je bylo bezmála možno spočítat na prstech obou rukou, zatím co ostatní byli muži již s prošedivělými vlasy a dorostenci, kteří daleko od vojenského věku nemají. Sokolstvo ovšem může být na tuto okolnost hrdo a myslíme, že nejsme daleko od pravdy, když řekneme, že procentně počítáno, dalo americké branné moci více tělesně zdatných a pro vojenský život skvěle vyvíjených mužů, nežli kterákoliv jiná podobná organizace v Americe, bez ohledu na národnostní původ. Celá řada sokolek též slouží naší branné moci.

Program, jemuž předcházela nádherný průvod do zahrady, od sokolovny Havlíček-Tyrš, zahájen byl v přesně určenou dobu hymnami, hranými kapelou br. Freda Diviška, která doprovázela všechna čísla programu a po vyčerpání téhož, vyhrávala též k tanci. Následovalo vztyčení vlajek legionářů československými, kteří se dostavili v plném počtu — obě složky — načež celé shromáždění odříkávalo slib věrnosti. Cvičící členstvo utvořilo na cvičícím poli obrovské písmeno "V". V této symbolické sestavě zůstalo po celou dobu přednesu nadšené řeči župního starosty br. Břetislava Vaňka a anglického proslovu starosty Americké Obce Sokolské, br. Karla Prchala,

v němž tento vzpomněl tragedie nešťastných Lidic. Po odhalení služební vlajky, recitovala báseň "Dvě vlajky" ses. Božena Janoušová, po níž členstvo Lyry zapělo "Zdravici". Pravidelného dirigenta Lyry zastupoval br. Boh. Weirauch.

Následovalo pak první číslo programu a sice prostná zákyň I. a II. třídy, po nichž přišli na řadu žáci I. a II. třídy, tedy ti nejmenší, jimž se dostalo radostného přijetí a zasloužené odměny za jejich vzorné výkony. Žáci I. a II. třídy cvičili prostná s tyčemi. Číslo tato řídila ses. Tintěrová. Po nich pěknou ukázkou tělovýchovy předvedli dorostenci Sokola Tábor a Slávského s muži Sokola Chicaga. Tito cvičili různosti na hrazdě. Jak válka zasáhla do sokolských řad, bylo nejjasněji viděti na počtu mužů Sokola Chicaga, z nichž zbyli pouze asi tři nebo čtyři.

Ještě při nedávném veřejném cvičení zmíněné jednoty jsem jich viděl cvičit osm. Mluvíme zde pouze o mužích vojenského věku. Číslo toto bylo obecenstvem nadšeně přijato a odvážné výkony jak borců na hrazdě, tak zíněnce byly odměňovány potleskem.

Další číslo patřilo dorostenkám a ženám. Byla to prostná, jež řídila ses. Mae Konečná. Číslo toto mohlo by se právem označiti za parádní, ježto bylo nejen přesně provedeno, leč zapůsobilo na diváky i počtem cvičenek. Se stejnou přesností provedeno bylo i další číslo a to prostná dorostenců a mužů, jež řídil br. J. Regner. Tomuto číslu nescházelo nic, než muži a jinoši, kteří jsou v branné moci Spojených Států. Kdyby ti mohli být letošního Sokolského dni přítomni, pak by pro ně nebylo na cvičebním poli místa. Je jich slušný počet.

Další číslo, na program označené co 6., provedeno bylo župním družstvem žen.

Číslo toto řídila ses. Konečná, která se na hrazdě ukázala pravou mistryní. Žákyně Sokola Berwyn, oděné v bílých úborech, provedly cvičení s velkým míčem, načež společně prostrná provedl Sokol Slávský. Dorostenci Sokola Chicago předvedli pak ukázkou nebezpečného zápasu "Judo" či Jiu-Jitsu, v němž je nacvičil br. Jarka Jelínek, cvičitel zmíněné jednoty a který jsme měli příležitost shlédnout již při letošním veřejném cvičení jednoty. Obecenstvo bylo tímto číslem nadšeno. Pěkným bylo cvičení s tyčemi, provedené dorostenkami Sokola Havlíček-Tyřš, po němž ženy župy Střední provedly "Šestnáctku". Závěrečným číslem odpoledního programu bylo symbolické číslo, provedené ženami Sokola Town of Lake, pod heslem "K cíli tělesné výchovy."

Večer pak v Pavilonu provedena byla další část programu, v jehož rámci ženy Sokola Berwyn provedly "Osmičku"; děti od Ústředny moravských spolků pod řízením svého cvičitele br. Gajdy, předvedly národní tance; župní družstvo podalo ukázkou cviků na bradlech a tanec k "Totem Pole" předvedly dorostenky Sokola Slávského. Tak se každá sokolská složka župy Střední přičinila o vysoký mravní úspěch letošního Sokolského dne.

Během přestávky v odpolední části programu starosta br. Vaněk představil několik předních osobností našeho veřejného a spolkového života a to na prvních místě čsl. gen. konsula ar. Hnízdo, místokonsula Aloise Ozábala, br. Antona Turka, účetního Č.S.A., br. Rud. Nového, předsedu sboru Č. N. hřbitova, br. J. Lysáka, předsedu Ústředny moravských spolků, ses. Marínu Pauliny, místopředsedku Čsl. Červeného kříže, která je na zpáteční cestě do Londýna, br. Antona Vaňka, předsedu Lyry, br. Jana Vollera, předsedu Distriktního svazu českých katolíků, br. A. Kačera, předsedu Č. N. sdružení, br. Jar. Vojana, od Svoobodné obce, dr. Strunu, známého z rozhlasu a ses. Kuchlerovou, od Velkovýboru J.Č.D., senátora Vojtu Beneše, br. Jana Červenku, předsedu Krajského výboru Č.N.S. a jiné.

Průvod, jenž předcházal ukázkě tělesné zdatnosti v Plzeňském parku, vyrazil od budovy Sokola Havlíček-Tyřš přesně ve 2 hod. odpo. a veden byl br. Divinou, ses. Janoušovou v národním kroji a br. Regnerem. V čele průvodu dále kráčelo předsednictvo Americké Obce Sokolské a Župy Střední. Obě složky československých legiionářů byly v průvodu velmi dobře zastoupeny. Do průvodu se snad 100 proc. dostavily členky Amerického Červeného kříže při Českém Národním Sdružení, jež vedly

ses. Vlasta Vrázová, O. Kubálková a Jirková. Posledně jmenovaná je instruktorkou.

Uznání za tak pronikavý úspěch včerejšího svátku sokolské Župy Střední patří ovšem celému cvičitelskému štábu. Při této příležitosti chceme poukázat, že br. starosta Vaněk hlásil, že vystoupení zúčastnila se dosti četná delegace dorostu od Sokola Racine a Milwaukee. Pozdravné vzkazy zaslali mayor Edw. J. Kelly, který litoval, že musel odjet z města, a čsl. ministr zahraničí Jan Masaryk. Dále zaslal pozdrav bývalý cvičitel Sokola Berwyn, Jindra Vydra, nalézající se v branné moci.

Řeč br. Karla M. Prchala, starosty A.O.S. Friends:—

Just about two years ago the world at large was shocked by the tragedy of Lidice . . . by the ruthless extermination of an entire village . . . of all its inhabitants as well as all its tangible physical assets . . . In fact the arrogant boastful Nazis thought that by this act of reprisal they had eliminated for all times the very name Lidice but instead they stirred a wave of resentment and organized anger, the full impact of which is beginning to pound at the very gates of their Festung Europa today!

The deed itself, as brutal as it was, was not quite as depraved, quite as gross, as the boastful exaggerated arrogance of the Nazi propaganda machine which made of the Lidice horror a point of pride, a national pride and honor, thinking in their twisted minds that the world accept such depths of depravity as a threat, and bow in submission to the Master Race capable of venting its mass anger on the innocent inhabitants of a small, insignificant village.

Since the day of Lidice tragedy world events have mowed with a swift relentless tempo — the universal mills of Justice have begun their ceaseless grind and today the victorious allies are poised and set for a series of blows aimed at the complete final extermination of that type of cunning, bestial mentality responsible for the hundreds of Lidice tragedies that have marked the era of Nazi growth to power.

It is only fitting that we Americans of Czech and Slovak parentage assembled here under the bright, unsullied Sokol Banners should reverently recall the victims of Lidice . . . the victims of all the individual and mass persecutions in Czechoslovakia . . . in Poland, Holland, Belgium . . . wherever the insolent Nazi reached with his blood-stained claws . . . Let us pause for a fleeting second to honor the dead . . .

the victims of Nazi brutality — the denationalized, dishonored millions now waiting the day of liberation . . . Lidice and Sokol — there is a close relationship between the two names . . . both symbols of an undying, unconquerable spirit . . . Lidice shall never die . . . an eternal reminder of the date that awaited the word of the Nazi overlords had been permitted to carry out their work of destruction . . . Lidice a symbol of a justice that must triumph over hate and brutality . . . Lidice a symbol of a people refusing to die, refusing to submit to brute force, refusing to be exterminated . . . as much as the SOKOL is a symbol of a people disciplined to live, disciplined to oppose force and coercion, disciplined to instill in its ranks noble ideals of perpetual human fellowship.

Lidice the Sokols of America observe your anniversary with heavy hearts but with stern determination to so work toward final victory that justice and brotherhood shall rise out of your blood soaked ashes.

Proslov starosty Župy, br. Břetislava Vaňka

Bratři a sestry, přátelé a příznivci Sokolstva!

Mám opravdovou radost, že je mi dopřáno přivítat vás v tak velkém počtu k dnešní výroční slavnosti sokolské — k Sokolskému Dni a spojené s ním oslavě vlajky.

Svou přítomností projevujete porozumění sokolské myšlence, významu a důležitosti tělovýchovy a ideálům zakladatelů sokolstva — Tyrše a Fügnera. Tímto projevem porozumění povzbuzujete členstvo sokolských jednot v jejich činnosti a to jak tělocvičné, tak i kulturní.

Nemusím jistě zdůrazňovati, co sokolská myšlenka znamenala pro náš národ doma, ve staré vlasti, a co znamenala a stále znamená pro náš národní a veřejný život zde, v této naší drahé vlasti.

V Čechách od svého založení roku 1862 znamenal Sokol radostnou vzpruhu v obrozování národa, byl posilou národního cítění, budovatelem lepšího, zdravého, národně uvědomělého českého člověka.

Heslo sokolské "Ve zdravém těle zdravý duch" nebylo pouhými slovy, byl to program, hluboce promyšlený, procítěný a jeho vliv ve vývoji českého národa v minulém století je zářivou kapitolou historie.

Víme všichni, jakou roli hrálo sokolstvo v první světové válce, v boji o osvobození našeho národa. Pamatuji se na naše legie u Zborova, v Rusku, ve Francii a jinde, jichž jádrem byli odchovanci Sokola. Nezapomněli jsme na oběti, které sokolstvo svému národu přineslo, nezapomněli jsme na pomoc, kterou mu poskytlo.

Na to, co Sokol pro náš národ v minulosti vykonal, na to budeme vždy a plným právem hrdi.

A sokolské hnutí v této zemi, v nové naší vlasti, koná již od roku 1865 věrně své poslání, jehož směr mu vytkli jeho zakladatelé.

Co je dobré, to vytrvá. Sokolstvo nestárne. Jednotlivci věkem sice stárnou, větve stromu usychají, upadají — ale mohutný strom sokolské myšlenky, mající od počátku zdravé kořeny, zdravý základ — ten je věčně živý a jarý.

Radostným důkazem toho jsou před vámi zde nastoupené řady cvičenců a cvičenek jednot sokolské župy Střední. Je to skvělý obraz životní síly zdravého mládí, naděje do budoucnosti.

Oproti jiným roků veřejných župních cvičení vidíme dnes prořídle řady cvičenců, obzvláště mužů. Řebaže na první pohled postrádáme naše bratry cvičence, jsme na to, že dnes nestojí zde v řadách před námi, právem hrdi. Tito bratři, kteří nám zde dnes schází, stojí v jiných řadách, jsou ve vojenských uniformách na frontách všech světa dítů a se zbraní v rukou pomáhají armádám Spojených národů zdolávat zlé, škodného nepřitele. A jistě mnozí právě nyní účastnili se invaze a bojů ve Francii.

Zdůrazňuji — jsme na ně hrdi! Z některých našich jednot odešli do vojenské služby všichni cvičící bratři. Jest to skvělý důkaz jejich tělesné zdatnosti, národního cítění, uvědomění občanských povinností a pravého pochopení významu demokracie.

A nejen naši bratři, ale i řada sester z našich sokolských jednot slouží dnes pod hvězdnatým praporem Spojených Států. I ony jsou naší pýchou.

Místa, uprázdněná odchodem bratří a sester do vojenské služby, byla pokud to poměry válečné dovolují, zaplněna staršími bratry a sestrami, zejména místa vedoucích cvičitelů a cvičitelek, a činnost tělocvičná pokračuje. Dnešní cvičení, které uvidíte, je toho dokladem.

Tato činnost jest umožňována prací, úsilím a obětavostí těch, kteří zde byli a je to jejich zásluhou, že naše jednoty mohou nadále plnit své povinnosti v rámci svého tělovýchovného a osvědčeného programu.

Všem těm, kteří pomáhají k udržení činnosti v jednotách a tělocvičnách, patří dík nás všech.

Jste šťastni, že je nám dopřáno žít v zemi, věrné ideálům svobody, lidskosti a demokracie. A jsme šťastni, že můžeme pomáhat k udržení těchto ideálů.

S bolem vzpomínáme dočasně nelidským nepřítelem ujařmené a ztrocené staré vlasti, kde drazí naši jsou popravováni, žalá-

řování a mučení, kde každý projev svobodného člověka násilím je umlčován, sokolstvo rozpuštěno, majetek zkonfiskován. Germánští nadlidé obnovili v Československu, které po dvacet let bylo vzorem demokracie, hrůzy středověku.

Pod slavným praporem hvězd a pruhů, který vlaje nad našimi hlavami v této krásné zemi, jsme těchto hrůz ušetřeni. Svatou povinností každého z nás je, a musí být, přičiní se ze všech sil, aby tento prapor vždy a za každých okolností vítězně vlál.

Jen tak bude možno, aby i naše československé barvy byly opět pro celý svět symbolem nového, obrozeného, svobodného a demokratického Československa.

Včera, 10. června, byly tomu dvě léta, kdy byly vyhlazeny Lidice, chudá hornická vesnička v Československu ze zlovůle germánských nadlidů.

Přes to, že muži byli povražděni, ženy a děti odvezeni do mučireň, přes to jsou Lidice nejen opět na mapě v různých zemích po celém světě, ale jsou dnes v srdci každého upřímného demokrata — jako upomínka, abychom nezapomněli až budeme s Němci účtovat.

Spojené národy zahájily před několika dny invasi evropské pevniny a není daleká doba, kdy Němci budou za tento lidický i za jiné zločiny na našem národě spáchaných, draze platit.

Sokolstvo v Americe nikdy nezradí ideálů svobody a demokracie Spojených Států a presidenta Roosevelta. Zůstane věrno hvězdnatému praporu, a ze všech sil podporovati bude boj za osvobození Československa pod vedením presidenta Beneše v duchu nesmrtelného Tomáše Garrigue Masaryka až do doby, kdy společný nepřítel bude zdolán a zbraně Spojených národů zavedou a zajistí trvalý mír v celém světě.

Ku konci dovoluji mi, abych jménem sokolské župy Střední poděkoval vám všem za vaši návštěvu a podporu naší činnosti. Vám, cvičenci a cvičenky, děkuji za vaši píli, návštěvu v tělocvičně a přípravu k dnešnímu vystoupení. Současně děkuji všem cvičitelům a cvičitelkám v jednotlivých jednotách a župnímu náčelníku a náčelnici, a všem výborům za jejich obětavou práci.

Končím s přáním, abyste byli všichni dnešním programem uspokojeni a volám:

Sokolstvu zdar!

Dlouho trvající potlesk byl odměnou upřímným slovům br. Vaňka.

Dvě vlajky.

Přednesla ses. Janoušová.

Nad svobodnou zemí, jež naší je vlasti, dvě vlajky dnes hrdě v živých barvách vlají. Vzhlížíme k nim denně s důvěrou a pýchou, nad poklady světa větší cenu mají.

První z nich je symbol velké naší země, vlajky Ameriky, na ní hvězdy, pruhy... Pohled v její barvy vyvolává v každém radost, nadšení a k nové práci vzpruhu.

Jak vznešená naše hvězda a pruhů vlajka, jak vznešené nám představuje ideály. Pohled na ni vždy rozproudí krev v žilách, by ohněm lásky k vlasti v srdci našem vzplály.

A vedle té slavné americké vlajky dnes i druhá symbolem je naší vlasti — ta hvězda její — tot' naši bratři, sestry, kteří životy jsou svolni za ni klásti.

Ta modrá hvězda v bílém poli vlajky, jejíž okraj tvoří pruhy barev rudé, záruku nám dává, že svoboda drahá nám i našim dětem zachována bude.

Zde ta čestná vlajka, na ní místo modré hvězda v bílém poli barvou září zlatou, značí, že tři bratři, již nám drazí byli, život svůj už dali vlasti v obět' 'svatou.

Hvězdo modrá v bílém poli, vám vojíni, patří naše velká láska, vděčnost vroucí! Tobě hvězdo zlatá, symbole tří padlých, budiž čest a sláva nikdy nehynoucí.

Matky, sestry, jejich drahých jsou ty hvězdy.

Bud'te hrdy na své bratry, na své syny, slzu potlačte, jež v oko vám snad tryská, pyšny bud'te nad hrdinskými činy.

Obě tyto naše drahých barev vlajky slavně, hrdě necht' nám v září slunce vlají, ctíme je věrně vždy v hloubi srdcí, duší, nad poklady světa větší cenu mají.

PRVNÍ SOKOLSKÁ JEDNOTA V AUSTRALIÍ.

Československá národní rada v Americe obdržela nedávno žádost Československého Kroužku v Sydney v Austrálii o informace, potřebné k založení sokolské jednoty. Našich krajanů žije v Austrálii několik set, ale více než polovic jich je soustředěna právě v Sydney. Mají tam již československý spolek, který velmi pěkně pracuje v propagaci československé věci, ale cítí, že bez sokolské jednoty činnost tamní kolonie naší by byla neúplnou. Proto se bratři a sestry v Sydney rozhodli i v Austrálii vztýčit prapor Tyršův. Žádané informace jim zaslal Americká Obec Sokolská a doufáme, že v neďaleké budoucnosti budeme moci říci, že i na poslední pevnině světa, kde dosud sokolské jednoty nebylo, vyrostla za naší účasti nová bašta sokolská. Zdravíme ze srdce australské bratry a sestry a k další práci jejich přejeme všeho zduaru.

T. B. Hlubuček:

Z NAŠEHO SOKOLA.

Zpráva otištěná ve Svornosti.

Sotva jsme dokončili referát o zdařilé slavnosti Vzpomínek na Českém národním hřbitově, kde k zástupům více jak půl druhého tisíce osob promluvil starosta Americké Obce Sokolské, br. Karel M. Prchal z Chicaga a již máme před sebou nový, radostný úkol, psát o druhém pilném dnu, jehož vyvrcholením byla společná přednášková schůze sboru Renata Tyršová a Těl. Jednoty Sokol. Když jsme krajanskou naši veřejnost seznamovali s přípravami ku slavnosti i programu v Sokole, psali jsme, že k nám zavítá jeden z nejlepších a nejschopnějších představitelů českosl. větve v zemi. Br. Karel M. Prchal během těch dvou dnů mezi námi to více nežli potvrdil a pochybuje velmi že by se komu jinému podařilo zanechat v širokých vrstvách lidu tak hluboký dojem, jež mu rázem získal na sta nových, upřímných přátel.

Kratší proslov, který učinil na Columbia stanici WMT v neděli o půl jedenácté během Československého rozhlasu, řízeného br. T. B. Hlubučkem, byl jen nepatrnou předehrou toho, co následovalo odpoledne na hřbitově a druhého dne, v pondělí. V poledne byl br. Prchal hostem klubu Rotary v hotelu Roosevelt, kamž na chvíli také zavítal guvernér Iowy, B. B. Hickenlooper a přednáška o sokolství bude, jak doufáme, otištěna v plném znění v Sokole Americkém tak aby si naši členové mohli učiniti jasnější představu o zdravé propagaci, jaké se sokolské věci dostalo před shromážděním důležitých amerických občanů, vesměs průmyslníků, obchodníků a profesionálů. Tuto část dne zajistil starosta Sokola Cedar Rapids, br. Rudolf Novák.

Večerní schůze obou sborů.

Rekordní návštěva, jež se dostavila do schůze Sokolic i Sokolů jest novým důkazem toho, co se nechá vykonati s věcí, jež jest dobře připravena. Mezitím co letní schůze jsou velmi slabě navštíveny ve sborově jsme napočítali přes dvě stě osob. Byli ovšem mezi nimi i hosté — nečlenové, ale většinou to byli naši bratři a sestry, kteří přišli, aby poslechli dvě přednášky v jednom večeru. O tom však trochu později. V sokolské schůzi, jež započala krátce před osmou, se projednaly jen ty nejdůležitější záležitosti. Hlášené výsledky uspořádaných podniků musely potěšiti každého, kdo má radost z nového života v Jednotě a jsme jisti, že i br. Prchal byl spokojen s tím, co slyšel. Výroční akademie, předvedená před zaplněným domem, přinesla ku příkladu čistý výtěžek bezmála \$300. — Do cviči-

telského kursu pojedou bratři Jos. Pazour a Frank Sýkora a dva dorostenci, Jarouš Mahring a Milton Polehna . . . Br. Anton Kapoun nesl zprávu od výboru, který pořádá Bingo a potvrdil ji odevzdáním dalšího obnosu \$115 s doložením, že od měsíce září, kdy hra byla nedělemi do sokolovny zavedena, přinesla Sokolu \$860.00. — Přípravy k bazáru v listopadu jsou dle slov br. Pavla Jeřábka v plném proudu. Na den 20. srpna chystán předbazárový výlet do ZČBJ. parku a dle všech známek bude to další velký podnik. Radostnou zprávu podává br. Wm. Valenta ze sokolského tábořiště. Nejen, že toto letovisko jest dávno do vzorného pořádku zásluhou ochotných bratří, kteří tam nedělemi zajíždí, ale přes 30 dětí jest přihlášeno k táboření. To by ovšem nestačilo a výbor br. Valenty by rád viděl nejméně 75 děvčat a chlapců v sokolském táboře během letošního léta. Tak nám napadá, že by bylo ku vzájemnému dobru, kdyby chystaný cvičitelský kurs mohl býti uspořádán v našem Campu. Vyhovuje v každém ohledu — byl tam pořádán již před tím a účastníkům by se dostalo všestranné pomoci od nás všech. — Br. Prchal, který se před zakončením schůze netajil svojí radostí z jednání, prodchnutého zájmem o sokolskou věc a dodal, že při nedělní slavnosti přišel k němu jeden z bratří, jehož nemůže jmenovati, neboť br. Rud. Langer si toho nepřál a odevzdal mu jedno sto dolarů pro sokolský poválečný fond. — Na rozhlas povoleno ve schůzi \$15 a Sokolice věnovaly na stejný účel \$5. — Schůze skončena o půl deváté a šli jsme do sborovny.

Rabbi Schaalman: "Co s Německem, až válka skončí?"

Program večera byl rozdělen na dva díly, oba stejně hodnotné a krásné. V prvním představen rabbi Herman Schaalman, který se narodil v Mnichově, ale velkou část svého vzdělání nabyl v Berlíně. Škoda, že neovládáme lépe pero, abychom aspoň částečně mohli popsat hloubku toho, co nám řekl. Rabbi Schaalman jest mladým mužem, asi 26letým a jest přímo dynamickou personalitou. Mluví bez jakýchkoli poznámek a přednáška jeho byla tak báječně seřazena, že by mohla býti použita za samostatný článek v tisku. V úvodu pravil, že když v dolejší síni naslouchal jednání ve schůzi, tu, ačkoliv nemohl ničemu rozuměti, téměř cítil lítost nad tím, jak ve svobodné Americe možno se volně scházeti jednotlivým národnostním skupinám, bez bázně, pronášeti názory, pochvální i kritisovati — mezitím co jinde ve světě převládá teror a běsnění. "Škoda, že nemohu býti hrdý na

tradici národa z něhož jsem vyšel tak jako vy — Čechoslováci," pravil a doložil, že mezitím co jest velmi pyšným na to, že jest židovského původu, stydí se za to, že v Německu stávala jeho kolébka.

"Co budeme dělati s Německem, až válka skončí?" kladl dotaz a pravil, že ví o čtyřech způsobech, jimiž chce svět tento ožehavý problém řešiti. Předně: "Vyhubením německého národa — zabítím co možná největšího počtu Němců." Za druhé: "Dle slov Winstona Churchilla ponechat je, aby se oběsili sami." S tím rabbi Schaalman nesouhlasí a vysvětluje, že kdyby se to Němcům dovolilo, tu by vyhubili poslední zbytky těch liberálních lidí, na nichž by spojenci mohli eventuálně stavěti základy k novému, demokratickému Německu. Uvedl, že v Německu jest již po léta připravována mládež k tomu, aby prováděla sabotáž jakékoliv reformy jejich národa. Za třetí: "Spoléhat se na vnitřní revoluci německého lidu." Taková revoluce by nesmírně prospěla, kdyby vyšla z lidu samého. Umělé vyvolávání by zocelilo odpor, neboť to, co Hitler a ostatní provádí, není v Německu ničím novým. Persekuje židy ku příkladu byla tam konána po staletí a kdo zná historii německého národa, ví, že touha po válčení jest druhou jeho přirozeností. Navrhovaná re-edukace, převýchova, by byla gigantickým podnikem, který by vzal několik generací, nežli by přinesl výsledky. Rabby pravil, že za celé doby jeho dlouhých školních let poznal pouze jediného učitele, který by se hodil pro demokratickou výchovu. Použití učitelů z ciziny by přivodilo odpor, zápornou reakci, jež by opět měla za následek fiasko. Němci se dívají na demokracii jako na něco, co přišlo "z ciziny" a to se jim vůbec nehodí.

Čtvrtý způsob řešení jest doporučován těmi, kdož se pokouší přesvědčiti, že ne všichni Němci jsou zlí a kdyby se odstranil Hitler a ostatní "vůdci", že ostatní by se přizpůsobili. Rečník varoval, že to by v Německu velmi rádi viděli, neboť by jim to poskytovalo novou příležitost k vybudování velkorysých plánů pro budoucnost. Na konec uvedl, že právě řešení německé otázky po válce bude zatěžkávací zkouškou naší síly a víry v ideály, jež jsme vetkli demokracii do štítu. Vítězství na bojišti bude pouze částí našeho úkolu. Oběti přinešené miliony lidmi po celém světě by byly marné, kdybychom zároveň nevyhráli mír. Dlouho trávící, bouřlivý potlesk byl nejlepším dokladem toho, jak se proslov rabbiho Schaalmana líbil. Neváháme říci, že to byla jedna z nejlepších věcí, jež jsme slyšeli za mnoho let.

Sokolským ideám věrní zůstaneme.

Za radostného potlesku představen druhý host, starosta Americké Obce Sokolské, br. Karel M. Prchal, který si vytrhl dva dny z pilné práce a přijel mezi nás do Cedar Rapids, aby nás povzbudil k další, vytrvalé práci. Navazoval na slova rabbiho Schaalmana a rozhovořil se o situaci v Československu, utrpení, jímž národ prochází, hrdinné armádě, která se dnes tak skvěle uplatňuje v Rusku, Britanii a jinde na bojištích světa a ujistil, že hranice nové republiky jsou zajištěny a pokud se Němců v Československu týče, i tato záležitost bude vyřízena tak, jak si všichni přejeme. Zdůraznil, že sokolství bylo od dnů svého zrození mravní a fysickou oporou národa. Ve skutečnosti bylo počátkem znovuzkříšení lidu, který po tři století byl držen v porobě. "Slován a zvláště Čechoslovák není stvořen pro otroctví..." pravil a dodal, že právě sokolská výchova vedla k tomu, abychom si upovědomili, že nemusíme býti nikomu poddáni, uvědomíme-li si, že jen ve zdravém těle vládne zdravý, silný duch, připravený k odporu a dle potřeby i boji za svá práva. Masaryk i jeho nástupce, Dr. Edvard Beneš našli v sokolství nesmírně velkou oporu. Bylo to dokázáno, činy a krví potvrzeno během první světové války, nová epocha jest psána i v posledních pěti letech. Nové sokolské jednoty jsou zakládány v různých světa dílech — všude, kde se usadí hrst Čechoslováků tryská myšlenka na zřízení Sokola, v němž jest spatřován ten pravý stožár, kolem něhož možno tvořiti a budovati národní vědomí. Br. Prchal nezapomněl na odboj a práci Českého Národního Sdružení i Československé Národní Rady, jež nás reprezentuje před světem, projevil důvěru, že všichni, kdož přišli k Č.N.S. přináležejí, a na pozdější dotaz, jaké máme vyhlídky na znovubybudování zájmu o sokolství v Americe, až válka skončí, br. Prchal pravil, že odpověď na to můžeme podati my všichni. "Jednotlivec nic neznamená... Budeme-li však všichni vedeni poctivou touhou po nauce, jakou nám vyhranili tvůrci Sokolstva, budeme růsti a mohutněti a jiní nás budou následovati."

Není možno do jednoho referátu vtěsnati vše, co bychom si přáli. Mnoho člověku unikne a skoro jsme si řekli, že program by býval stačil na dva večery. Možná, že bychom bývali z toho měli více vnitřního požitku. Přednáška není pouze k poslechnutí, nýbrž i zažití. Všichni se však shodovali v tom, že červenová schůze bude červeně zatřena na našem sokolském kalendáři v tomto roce. Nikdo z nás netušil, že mezitím co jsme naslouchali br. Prchalovi a rabbimu

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

O sokolské výchově.

Každý jednotlivec, muž i žena, každá rodina, všechny školy, podniky průmyslové i zemědělské, spolky a úřady správní i vojenské musí si uvědomiti důležitost a nezbytnost správné výchovy tělesné. V důsledku toho musí péče o tělesnou výchovu státi v popředí zájmu všech vrstev společenských a vůbec celého národa.

Zvláště tělesná výchova dětí a dospívající mládeže mužské i ženské musí býti náležitě organisována a vedena zásadami hygienickými a etickými.

Zdraví, síla, krása a dobro — člověk zcelený v bytost harmonickou a svobodnou, pravdivou, spravedlivou, — jest naším ideálem, jež si přejeme míti ztělesněn v potomstvu; čím více se přiblížíme k tomu ideálu, tím zaručenější bude vývoj a pokrok za šťastím jednotlivcům a za dobrem celku.

Důležitost tělesné výchovy nám více vynikne, uvědomíme-li si, kterak novodobý způsob života vážně ohrožuje zdraví i bezpečnost člověka.

Ohromný rozmach věd přírodních a technických, ve všech odvětvích vede k tomu,

aby se ušetřila lidské síly a času. V úzce vymezeném, téměř automatovém zaměstnání, trpí vývoj sil jednotlivců a tím celku. A přece pro úspěšný zápas existenci je potřebí zdravé tělo, silná vůle, pevný charakter a samostatný duch.

Pro obranu vlasti tyto vlastnosti jsou absolutně nezbytné.

Zvýšené pěstování tělesné zdatnosti je základem pro posílení všeobecné brannosti našeho lidu. Poslední dvě světové války poučily, jak nedostatečně pronikla tělesná výchova v národě našem. Tělesná výchova znamená zvýšení hodnot obranného systému a větší procento schopných mužů a žen pro armádu.

Všeobecná výchova sokolská zahrnuje výchovu tělesnou, mravní, národní, vlasteneckou, demokratickou a pokrokovou.

Tělocvick sokolský, dle soustavy Tyršovy pro svoji účelnost, jak výsledky dokazují je přímo určen, aby se stal vzorem pro všeobecnou tělesnou výchovu národní, neboť zahrnuje naprostou, úspěšnou výchovu občanskou všech vrstev lidu i výchovu předvojenskou—brannou. — J. J.

Naše cvičitelstvo.

Vedení tělocvičné sokolské výchovy provádí prakticky cvičitelstvo — muži a ženy. V jednotách jsou cvičitelské sbory.

V župách zkušené cvičitelstvo dohlíží na správnost vedení v jednotách a upravuje tělocvičné programy pro tento celek.

Hlavní těleso má "Technical corps", které vydává návody pro vedení, řídí činnost tělocvičnou celého tělesa a doporučuje zlepšení, kde nutno, dle nejposlednějších poznatků tělesné výchovy, vede dozor všeobecný a přináší popudy a náměty ve smyslu tělo výchovném i organisačním.

Výchova cvičitelstva prováděna je na základě soustavy sokolské a metody i všech moderních zásad tělesné výchovy.

Výchova vedena je postupně. V jednotách zkušení cvičitelé ve zvláštních hodinách zasvěcují nadané čekance pro vedení tělocviku.

V župách jsou pořádány v určitých obdobích denní a večerní školy (kursy). Zde vedle těl. soustavy sokolské, učí se prak-

tickému vedení čet i větších celků se zřetelem na věk cvičenců a pohlaví. Dále pak konány jsou přednášky ze zdravotvědy, fyziologie a jiných věd.

Hlavní těleso sokolské pořádá výchovné školy pro cvičitele několikadenní. Zde kladen je důraz na znalost zásad vychovatelských, znalost lidského těla, vlivu tělocviku na systém člověka dle určitých orgánů tělesných. Anatomie, fyziologie, biologie, eugenika, psychologie a t.p. Dále přednášky ideové, organisační, nauka o ředitelství. Znalost soustavy sokolské i soustav jiných, znalost vedení atletiky, vodních sportů a her. Praktický výcvik jednotlivce ve všech oborech soustavy. Znalost vedení družstev, celků menších i velkých. Kázeň a pořádek je v těchto školách přísně dodržována. K vyučování slouží všechny jsoucí prostředky k provozování tělocviku nutné a odborná knihovna i film. Učitelé jsou zkušení teoretikové i praktičtí.

Doplňující školy (kursy) jsou speciální bud': Rytmika, tance, atletika, plavání, táboření, pořadová, nářadí speciální, výcvik závodnický, vedení cvič. hodin dětí, dorostu a t.p.

Mimo cvičitelstva, které získává školení na kurzech a školách sokolských působí v sokolských jednotách cvičitelé s odborným vzděláním na kolejích a universitách. Mnozí

z nich absolvovali též kursy sokolské a učí v jednotách dle sokolského systému.

Většina sokolského cvičitelstva koná výchovatelskou práci zdarma, pouze někteří u větších složek sokolské organizace jsou honorováni.

Sokolské cvičitelstvo výchovnou práci koná zdárně a výsledky jsou výborné.

Sokolský den župy Střední AOS.

Byl to opravdový svátek Sokolstva na středním západě. Slet konal se v neděli 11. června, v Plzeňském parku, v Chicagu. Týden před sletem provedeny byly závody o nichž jsme přinesli zprávu v minulém čísle T.H.

Po ranních zkouškách konal se průvod za účasti krajských spolků, legionářů, Sokolstva. Byl malebný.

Návštěva obecnstva byla obrovská. Časopisy odhadly na 5,000 obecnstva. Počasí přímo nádherné. Nálada krásná. Slet splnil nad očekávání své poslání. Nadchnul, povzbudil a sokolské výkony propagačně se uplatnil.

Při malebném nástupu na cvičišti po národních hymnách promluvil oduševněle, nadšeně a velice věcně, nový starosta župy Střední br. Břetislav Vaněk, jehož jasná, sokolská řeč vyslechnuta byla se zájmem a pozorností.

Pak promluvil starosta AOS. br. Prchal. Vzpoměl lidické tragedie, která se odehrála 10. června. V hlubokém pohnutí vyslechno obecnstvo vzpomínku na oběti germánského teroru a mučedníkům vydána byla pocta.

Sestra Božena Janoušová, v národním kroji na tribuně náčelnické, vzdala poctu přednesením básně 3 mrtvým bratřím a několika stům bratři a sester župy Střední, kteří plní svoji povinnost v armádě.

Pěvecký sbor "Lýra" zapěl pak "Zdravici."

Za těžkých okolností proveden byl slet. Není cvičitelstva, není mužů, všichni slouží své vlasti v armádě. Z členstva i dorostu mnoho příslušníků pracuje pro obranu, a přece i technický slet vyzněl znamenitě!

Žákyně malé i větší za vedení místonáčelnice župy s. Tintěrové, která je též II. místonáčelnicí AOS., provedly společně rytmická prostoná. První a druhá třída žáků rovněž společně zacvičila prostoná a cvičení s tyčí. Dívky i chlapci shostili se úkolu svého velmi dobře.

Vystoupení mužské čtyř Sokola Chicago a dorostenců Sokola Slávského na hrazdě

vzbudilo zájem o nářad'ové výkony právě tak, jako dorostenci Sokola Tábor při různých. Skvělým číslem byl nástup a provedení cvičení společných ženami a dorostenkami. Celé cvičiště zaplněno bylo dívkami a ženami, které za vedení župní náčelnice s. Konečné, přesně provedly společná prostoná. — Je vystřídali muži a dorostenci pod vedením župního náč. br. Regnera. Prořídle řady mužů vesměs starších cvičenců, zastupovali borce let minulých, kteří plnili tělocvičny. Dnes tyto sokolskou zdatnost dokazují na bojištích. I dorostenců bylo značně méně. Též dorůstající chlapci nastupují do branné moci. Ti, kteří na sletě cvičili plně zasloužili si uznání, které se jim dostalo. — Úspěch měly žákyně Sokola Berwyn s velkými míči. Půvabné dívenky hravě provedly svoji tělocvičnou skladbu. — Pak vystoupili muži a ženy Sokola Slávského. Muži cvičili stejná prostoná, jako při dřívějším hromadném čísle. Ženy pak svoji skladbu na stejnou hudbu. Cvičili dobře. — Zajímavé číslo bylo vystoupení dorostenců Sokola Chicago, kteří předvedli ukázkou ze zápasu "Jiu-Jitsu". — Velmi pěkné bylo rejové cvičení s tyčemi na časové písně, dorostenek Sokola Havlíček-Tyrš. — Pozornost upoutalo vystoupení 16ti žen župy Střední, které v různých i skupinových útvarech dokázaly svůj výcvik. Rušné a vydatné tělocvičné číslo žen Sokola Town of Lake tvořilo důstojný závěr programu.

Večer uvnitř pavilonu byl dokončen pořad vhodnými čísly tělocvičnými, nářad'ovými a tanečními.

Sokolský den byl veřejným dokladem sokolské práce výchovné i organizační a též důkazem, že Sokolstvo je stále ve přízni u našeho lidu, což potvrzeno bylo obrovskou a mimořádnou účastí obecnstva na samotném podniku naší jedné sokolské župy.

Vedení technické i hospodářské se osvědčilo. Sokolské cvičenky, dorostenky, ženy i žákyně dokázaly, že v době válečné je nutno nahraditi muže. Ale i třídám muž-

ským je nutno projevit uznání. Hudební doprovod kapely br. Freda Diviška byl přiléhavý. Vedení technické spočívalo na župním náčelníkovi br. J. Regnerovi a župní náčelníci M. Konečné, kteří se spolupracovníky ze župních náčelnictv a z řad

cvičitelstva vykonali výbornou práci. To potěšuje, neboť takových podniků jako byl tento slet je nám potřeba pro udržení nejen sokolského, ale i národního života a ze stanoviska propagace sokolské výchovy též! Nazdar! — J. J.

Závody župy Západní AOS.

Válečná doba postihla i župu Západní, tak že letošní závody byly velice omezeny. Odpadl závod mužů a dorostenců ze známých příčin. Jsou v armádě a pracují jinde. I tak však byly uskutečněny závody dorostenek a žactva. Výsledky přinášíme:

Závod dorostenek:

Jednotlivkyň:	Bodů:
I. Vilda, Norma, Wilber, Nebr.	58.00
II. Novotny, Alice, - Tyrš, Omaha	56.00
II. Vilda, Mary Ann, Wilber, Nebr. ..	56.00
III. Hoffman, Jean, Wilber, Nebr.	55.25
IV. Storch, Libbie, - Tyrš, Omaha	55.00
IV. Otte, Ida Mae, Wilber, Nebr.	55.00
5. Smutny, Martha, So. Omaha, Neb.	54.50
6. Fiala, Eleanor, Sokolky Omaha	53.50
7. Kostka, Emily, Wilber, Nebr.	53.25
8. Hulac, Frances, - Tyrš, Omaha	51.75
9. Apfelbeck, Shirley, Wilber, Neb. ..	50.75
10. Vosika, Viola, Wilber, Neb.	50.25
11. Neuman, Mable, Wilber, Neb.	49.25

12. Hamata, Delores, Omaha, Neb. ..	48.50
13. Scott, Lydia, So. Omaha, Neb.	46.75
14. Apfelbeck, Donna, Wilber, Neb. ..	46.50
15. Novy, Arlene, Sokolky Omaha	46.25
16. Storch, Drahuska, - Tyrš, Omaha	46.00
17. Hamata, Rita, Sokolky Omaha	40.50
18. Svagera, Mildred, S. Omaha, Neb.	38.00

Závod žákyň:

Jednotlivkyň:	Bodů:
I. Hulac, Georgia, - Tyrš, Omaha	48.75
II. Golding, Nancy, Omaha, Neb.	48.50
III. Hladek, Janet, Omaha, Neb.	48.25
IV. Svach, Mary, Omaha, Neb.	47.75
Celkem závodilo 11 žákyň.	

Závod žáků:

Jednotlivci:	Bodů:
I. Storch, Vladimír, Omaha, Neb.	48.00
II. Dohn, Frank, Omaha, Neb.	47.75
III. Lastovica, Norman, Omaha, Neb.	44.25
IV. Lastovica, Raymond, Omaha	43.00
Celkem 17 žáků — všichni z Omaha, Neb.	

Sokolský den v Clevelandu.

Veřejné cvičení clevelandských jednot konalo se 25. června 1944 v "České Síni Sokol" na Clark Ave. Již toto je druhé veřejné cvičení v době válečné, které bylo konáno v této zahradě. Doufáme, že příští veřejné konání budeme na sokolském tábořišti a to za plné účasti bratrů, kteří nyní meškají ve službách naší vlasti.

Program započal přesně ve dvě hodiny odpoledne a trval 2 hodiny a 7 minut. Organizace byla výborná a spolupráce bratrů a sester opravdu vzorná. Nikde nic nevázlo, na vše bylo v čas pamatováno.

Program byl následující: 1. Společný nástup. 2. Žákyňe prostná. 3. Žáci prostná. 4. Žákyňe tanečky. 5. Žáci bojový závod. 6. Ženy a dorostenky nářadí. 7. Ženy Sokola "Tyrš" bradla doskočná s pružným můstkem. 8. Muži a dorostenci nářadí. 9. Ženy a dorostenky prostná. 10. Muži a dorostenci prostná, a závěrečné číslo "Hold padlým hrdinům", co vzpomínka na naše bratry, padlé v této válce.

Celkem cvičilo 86 žákyň, 52 žáků, 45 dorostenek, 54 dorostenců, 64 ženy, 43 muži. Mezi muži, vyjma několika jednotlivců, nalézali se vesměs "starší junáci". Nejlepším číslem programu byla společná prostná žen a dorostenek, skvostná to skladba na hudbu prostných žen z roku 1932, sestavená náčelníci župy Vlastou Šebkovou. Všechna ostatní čísla též byla vzorně nacvičena. Prostná bratrů, vezmeme-li v úvahu stáří bratrů cvičících, předvedena byla též nad očekávání dobře. Počasí tohoto roku nám přálo. Úspěch finanční musí být dobrý, neb návštěva byla ohromná. Polovic čísteho vítězku odevzdá se na osvobozovací akci.

K obecnstvu promluvil starosta župy bratr Jan Tichý a místní československý konsul br. E. Hajný. Program vedli náčelník a náčelnice župy. — Nazdar!

Frank Krátký.

Výsledky závodu dorostenců župy Severovýchodní,

konaných v Clevelandu 23. června 1944.

Družstva:

1. Sokol "Tyrš" I.	286.55 bodů
2. Sokol "Tyrš" II.	253.15 bodů
3. Sokol Nová Vlast I.	243.05 bodů
4. Sokol Nová Vlast II.	123.05 bodů

Jednotlivci:

1. Kletečka E., "Tyrš"	60.50 bodů
2. Pastor R., "Tyrš"	58.20 bodů
3. Pliska F., Nová Vlast	56.30 bodů
4. Král R., Nová Vlast	56.30 bodů
5. Kopecký H., "Tyrš"	54.30 bodů
6. Mucha J., "Tyrš"	53.25 bodů
7. Hegrat D., "Tyrš"	52.60 bodů
8. Skowronski C., "Tyrš"	51.90 bodů
9. Čech R., "Tyrš"	50.20 bodů
10. Kasper R., Nová Vlast	49.50 bodů
11. Kodras F., "Tyrš"	49.40 bodů
12. Bozik F., "Tyrš"	49.20 bodů
13. Santoli P., "Tyrš"	48.25 bodů

14. Andro A., "Tyrš"	47.50 bodů
15. Marcellitte J., "Tyrš"	46.45 bodů
16. Kouba F., "Tyrš"	39.85 bodů
17. Nohejl J., Nová Vlast	37.20 bodů
18. Pekárek G., Nová Vlast	36.50 bodů
19. Gruber J., "Tyrš"	30.70 bodů
20. Pekárek J., Nová Vlast	29.70 bodů
21. Bachna R., Nová Vlast	28.00 bodů
22. Jiřík J., Nová Vlast	23.00 bodů
23. Zarkosy F., Nová Vlast	21.50 bodů
24. Janos G., Nová Vlast	16.30 bodů

Průběh závodu byl hladký a spádový. Mezi dorostem máme příští výborné závodníky. Závodníci konaly se v prostných, kde se připočítávala četám souladnost, na bradlech, hrazdách, koni na dél, běhu na 60 yardů, skoku vysokém a vrhu 12ti liberní koulí. Soudcovali tito bratři: Kunášek, Pliska, E. Jiroušek, Dria, Pavlásek, J. Stříbrný. Závod vedl náčelník župy Frank Krátký.

Společná cvičení.

Sestavil Franta Machovský.

(Dokončení.)

CVIČENÍ DOROSTENEK S OBRUČEMI.

- IV. 1. střední dor. vztyk a všechny stoj zánožný pravou, skrčením paží převrátit obruč před tělo a postavit ji na zem pod levou nohu spodní částí, předklon hlavy, obruč čelně, nepatrný předklon, ruce své místo neopustí, paže budou dle potřeby obruče
2. —
3. všechny vzpřim, předpažením pokrčit vzpažmo zevnitř, předloktí šikmo dovnitř, ruce sklopeny, prsty volné, hled vzhůru (obruč pod levou nohou)
4. —
- V. 1. klek zánožmo pravou, nejkratší cestou obruč uchopit na vrchní části, ruce u sebe, hřbet nahoru, hled přímo, paže dle potřeby obruče pokrčené
2. předklon, obruč položit na zem, levá noha se nadzvedne, aby se obruč mohla položit a opět se kladě na zem do středu obruče, spodní část obruče bude u pravého kolena, ruce zůstanou na místě
3. 4. —
- VI. 1. vzpřim, vztyk, přísunem pravé stoj spatný, ruce v bok, prsty nazad (stojí se uprostřed obruče, která leží na zemi)

2. dřep spojný, obruč uchopit v odpažení

3. vztyk s obručí a stoj skřížný pravou před levou (paže v odpažení)

4. —

- VII. 1. — 4. zvolna dvojité obrát vlevo, paže s obručí výdrž (po obrátu bude pravá noha skřížmo za levou)

- VIII. 1. přísunem pravé stoj spatný, levá ruka pustí obruč a položí se v bok hřbetem, pravá ruka převrátí obruč přes hlavu a bude s obručí v bok, palec napřed, obruč kolmo a bočně

2. dor. č. 2. v postoji výdrž, trčít dolů, obruč převrátí vrchní částí dolů dor. č. 1. stoj výkročně levou stranou a přísunem pravé stoj spatný, paže s obručí jako dor. č. 2. dor. č. 3. paže s obručí jako ostatní, ale krok a přísun opačně, jako dor. č. 1.

3. dor. č. 2. výdrž dor. č. 1. opakuje druhou dobu dor. č. 3. opakuje druhou dobu (tím se dostaly krajní dorostenky ku střední na šíři ruce v bok)

4. —

- IX. — X. sraz do hloubky na sedm dob, sedmi kroky, které se provádí dle potřeby dlouhé. Čtvrtá trojice po-

choduje na místě, ostatní pochoduji k ní, začínají levou nohou. První tři trojice před vykročením levé, vykonají 1/1 obrát vlevo, na dobu osmou všechny přisunem pravé stoj spatný, ale první tři trojice trvá 1/1 obrát vpravo a potom přisun pravou. Všichni stojí čelem k hlavní tribuně a dle nákresu obruč v pravé ruce visle.

- XI. 1. všechny stoj zánožný pravou, předpažit zevnitř s obručí, obruč nejkratší cestou, levá ruka drží též obruč, která je čelně kolmo, palce rukou nahoru
2. 3. 4. zvolna klek zánožmo pravou, předklon, obruč převrátit vrchní částí napřed a klade se na zem (ale držet ji)
- XII. 1. Všechny vzpřim, zvednout obruč a postavit ji spodní částí pod levou nohu
2. upažit pravou, dlaň nahoru, hled na pravou ruku, levou pokrčit vzpažmo zevnitř, předloktí šikmo dovnitř, ruka sklopená, prsty volné (obruč zůstane pod levou nohou)
3. 4. —
- XIII. 1. všechny hled přímo, uchopit obruč v předpažení dolů zevnitř
2. dor. č. 2. předklon (v důsledku toho bude obruč šikmo) krajní dor. vztyk, přisunem pravé stoj spatný, skrčit upažmo, předloktí kolmo vzhůru, obruč převrátit vrchní částí za hlavu

3. 4. —
- XIV. 1. dor. č. 2. vzpřim, vztyk, přisunem pravé stoj spatný, předpažit zevnitř, obruč kolmo čelně krajní dor. předpažit zevnitř, obruč převrátit spodní částí nahoru
2. dor. č. 2. pokrčit upažmo, předloktí kolmo, obruč převrátit vrchní částí za hlavu
- dor. č. 1. klek zánožmo pravou, upažit pravou s obručí nejkratší cestou, obruč čelně kolmo, levou v bok, prsty nazad, hled na pravo
- dor. č. 3. opačně
3. 4. —
- XV. 1. dor. č. 2. obruč převrátí vrchní částí napřed, vzpažit zevnitř krajní dor. vztyk, přisunem nohy, která byla v kleku, stoj spatný, obruč nejkratší cestou nad hlavu rovně ve vzpažení zevnitř, hled přímo
2. všechny půlobrat vlevo, stoj zánožný pravou, obruč čelně dolů kolmo před tělo (odpažit)
3. přisunem pravé stoj spatný, připážit, obruč vlevo ruce bočně
4. —
- XVI. 1. 2. 3. všechny tři kroky vpřed, levá, pravá, levá
4. přisunem pravé stoj spatný, pravou pokrčit upažmo, předloktí kolmo vzhůru, ukazováček a prostřední prst vztýčený, ostatní prsty ohnuté (přísaha vlnákům).

(Zakončení viz konec cvičení u dorostu.)

Společná cvičení.

Sestavil Franta Machovský.

CVIČENÍ ŽEN NA KLADINÁCH.

Ženy cvičí na třech kladinách. V I. odd. jsou kladiny postaveny na středních značkách a tvoří jednu dlouhou přímku do hloubky. Cvičky mají kladinu po pravé straně asi 12 palců od sebe a stojí v zástupu čelem k hlavní tribuně, jsou odpočítané od první cvičenky na 2. 1. 3. Kde je psáno ruce v bok, jsou vždy otevřené, opřeny hřbety o bok, prsty nazad. U každého oddílu je základní postavení: Stoj spatný, připážit, ruce otevřené, palce napřed.

Popis podle rukopisu.

I. ODDÍL.

Takt 4/4.

- I. 1. Ruce v bok, pravou nohu postavit chodidlem na kladinu, bérce kolmo,

špička nohy zevnitř (pravá noha skrčená přednožmo zevnitř)

2. —

3. výstup na kladinu do stoje zánožného levou, třetí stranou, ruce vztýčené, palce napřed

4. —

- II. 1. pokrčit vzpažmo zevnitř, předloktí šikmo vzhůru dovnitř, ruce sklopené, prsty volné nad hlavou, palce nazad, hled vzhůru

2. třetí vpřed zevnitř, ruce vztýčené, dlaň napřed, hled přímo

3. 4. —

- III. 1. seskok do stoje rozkročného (kladina uvnitř), skrčit upažmo, ruce

sklopené, prsty nad rameny, palce nazad

2. —

3. mrštit stranou, ruce napnout, dlaně nahoru, sed na kladinu, kolena u sebe

4. —

IV. 1. vztyk, půlobrat vlevo na patách do stoje předkročnému levou, vzpažit zevnitř (cvičenky se drží za ruce)

2. —

3. pravou nohou překročit kladinu a vsunout ji pod kladinu — sed na kladinu a klek pravou, předpažit zevnitř (drží se)

4. —

V. 1. výdrž v sedu, levou nohu sunout napřed a napnout, záklon, spojené paže vzpaží zevnitř (levá noha, trup a paže v prodloužení)

2. 3. 4. —

VI. 1. levou nohu přisunout na své místo, sed a kled výdrž, předklon vodorovný, paže výdrž a jsou rovně s trupem

2. —

3. vzpřím, pustit se a připažit, vztyk, pravou nohu vysunout z pod kladiny, 1/1 obrat vpravo a přisunem pravé stoj spatný, předpažením vzpažit, ruce vztýčené, prsty nazad, hled vzhůru

4. —

VII. 1. 2. 3. zvolna předklon, ruce vztýčené položit na kladinu, prsty napřed, hled přímo

4. —

VIII. 1. vzpřím — půlobrat vlevo do stoje zánožného pravou, připažením upažit, ruce narovnat, palce narovnat

2. přisunem pravé stoj spatný, připažit (jsou opět na svém místě v zástupu, čelem k hlavní tribuně, kladina po pravé straně)

3. 4. —

Tento oddíl opakuje se ještě jedenkrát a ihned následuje přechod do II. oddílu.

Přechod žen do II. oddílu do trojic.

Cvičenka č. 2:

I. 1. stoj výkročný pravou stranou (těsně ku kladině)

2. přisunem levé stoj spatný

3. 4. —

Cvičenka č. 1:

1. 2. dva kroky vpřed zevnitř, pr. 1., prvním krokem překročí kladinu

3. přisunem pravé stoj spatný (cvičenky stojí v trojicích čelem k hlavní tribuně, krajní jsou vzdálené od kladiny asi 3 střevice)

4. —

Ovičenka č. 3:

1. 2. 3. tři kroky vpřed zevnitř, 1. pr. 1., k levé straně cvičenky č. 2

4. přisunem pravé stoj spatný (je vzdálena od kladiny asi 3 střevice). Všechny mají připaženo — je to základní postavení k II. oddílu.

II. 1. — 4. všechny výdrž. Stojí čelem k hlavní tribuně odpočítané na 1. 2. 3.

Následuje mezihra 8 dob a ihned odd. II.

ODDÍL II.

Takt 4/4.

I. Všechny ruce v bok, mimo toho cvič. č. 2 stoj úkročný pravou stranou přes kladinu

2. cvič. č. 2 třet vzhůru zevnitř (jen tak, aby mohla držet krajní za vnitřní ruce), postoj výdrž

cvič. č. 1 stoj úkročný pravou, úklon vpravo, pravou třet do odpažení, ruka vztýčená, palce vpřed, levou třet vzhůru zevnitř, s kterou drží pravou ruku cvič. č. 2 — hled na svoji pr. ruku

cvič. č. 3 opačně

3. 4. výdrž

II. 1. cvič. č. 2 výstup levou na kladinu do stoje zánožného pravou, odpažit (drží krajní)

cvič. č. 1 vzpřím, hled přímo, půlobrat vlevo, stoj zánožný pravou, předpažit dovnitř, a drží oběma rukama cvič. č. 2 za pr. ruku

cvič. č. 3 opačně

2. cvič. č. 2 předklon, zanožit pravou, podřep na levé, vzpažit zevnitř (drží se krajní)

cvič. č. 1 klek zánožmo pravou, levou ruku v bok, pravou rukou přidržuje cvič. střední, která má vzpaženo zevnitř a je ve váze

cvič. č. 3 opačně

3. 4. výdrž

III. 1. cvič. č. 2 vzpřím, vztyk, stoj zánožný pravou, předpažit zevnitř (stále se drží)

cvič. č. 1 vztyk, stoj zánožný pravou, levá ruka výdrž, pravá drží střední cvičenku, která má předpaženo zevnitř

cvič. č. 3 opačně

2. cvič. č. 2 pustí ruce krajních a vzpaží zevnitř, ruce vztýčené, prsty stranou, hled vzhůru

cvič. č. 1 předkrokem pravé až ku kladině klek na levou, předpažením zevnitř drží se za ruce s cvičenkou č. 3

cvič. č. 3 opačně

3. 4. výdrž
- IV. 1. cvič. č. 2 skrčit upažmo, ruce sklopené, prsty nad rameny, hled přímo, krajní cvičenky ruce v bok, prsty nazad
2. cvič. č. 2 trčít stranou, ruce vztýčit, palce napřed, krajní cvičenky předklon, předpažit zevnitř, ruce vztýčené, prsty stranou
3. 4. výdrž
- V. 1. cvič. č. 2 seskok do stoje rozkročeného, ruce v bok (kladina uvnitř) cvič. č. 1 vzpřím, vztyk, půlobrat vpravo a přisunem pravé stoj spatný, ruce v bok cvič. č. 3 opačně (všechny stojí čelem k hlavní tribuně)
2. všechny jako v I. taktu, doba 2.
3. 4. výdrž
- VI. — VIII. je jako II. — IV.
- IX. 1. cvič. č. 2 v postoji výdrž, ruce v bok cvič. č. 1 vzpřím, vztyk, půlobratem vpravo a přisunem pravé stoj spatný, ruce v bok cvič. č. 3 opačně
2. cvič. č. 2 trčít vpřed zevnitř, dlaně nahoru, ruce otevřené cvič. č. 1 klek zánožmo pravou k patě — úklon vpravo, hled přes pravé rameno, levou pokrčit vzpažmo zevnitř, předloktí dovnitř šikmo, ruka sklopená, prsty volné nad hlavou (pravá ruka v bok) cvič. č. 3 opačně
3. 4. výdrž
- X. 1. cvič. č. 2 klek zánožmo pravou na kladině, ruce v bok cvič. č. 1 vzpřím, hled přímo — levou ruku nejkratší cestou v bok cvič. č. 3 pravou ruku v bok — jinak vše co cvič. č. 1
2. cvič. č. 2 skrčit upažmo, ruce otevřené v týl, prsty se dotýkají, klek výdrž cvič. č. 1 vztyk, přisunem pravé stoj spatný — trčít levou vzhůru zevnitř, pravou do odpažení, palce napřed, hled na levou ruku cvič. č. 3 opačně
3. 4. výdrž
- XI. 1. cvič. č. 2 levou nohu pokrčenou postaví špičku na zem trochu nazad po levé straně kladiny, trčít dolů, palce napřed cvič. č. 1 připážit, palce napřed, půlobrat vlevo do stoje zánožného pravou cvič. č. 3 opačně, obě hled přímo
2. cvič. č. 2 předpažením vzpažit dovnitř, konce prstů se dotýkají, záklon hlavy, pravou nohou s kladiny do stoje úkročeného (kladina uprostřed nohou) cvič. č. 1 pravou nohu postavit chodidlem na kladinu, bērec kolmo, upažit, dlaně nahoru, záklon cvič. č. 3 poačně, dá však levou nohu vedle vnitřní str. pr. nohy cvič. č. 1
3. 4. výdrž
- XII. 1. cvič. č. 2 vzpřím hlavy, pravou nohu postaví na kladinu k levé noze cvič. č. 3 a ve skrčení předpažmo dolů drží se obou rukou krajních cvičenek krajní cvič. v postoji výdrž a podají obě ruce cvič. střední (v záklonu obě krajní výdrž)
2. cvič. č. 2 výstup pravou na kladinu, levou nohu položí chodidlem na levé stehno cvič. č. 3 až k boku, přidržujíc se krajních cvičenek krajní cvič. vzpřím, jinak výdrž (pomáhají cvičence č. 2 držením za ruce)
3. 4. cvič. střední dokončí výstup pravou nohou na pravé stehno cvičenky č. 1 a je ve stoji úkročeném a v upažení drží se za ruce krajních krajní cvič. na tyto dvě doby drží ruce střední, o které se ona opírá při výstupu na jejich stehna a ve 4. době mají vzpaženo dovnitř, kde drží cvičenku střední, která má upaženo, obě krajní vzpřím
- XIII. 1. — 4. výdrž
- XIV. 1. cvič. č. 2 seskok nazad do stoje rozkročeného, stále se drží krajních cvič. č. 1 a 3 drží střední za ruce a pomáhá jí při seskoku, jinak výdrž
2. cvič. č. 2 připážit, palce napřed cvič. č. 1 pravou nohou k levé stoj spatný, připážit, palce napřed cvič. č. 3 levou nohu k pravé, stejně jako cvič. č. 1
3. cvič. č. 2 levou nohu postavit chodidlem na klad. vpřed, bērec kolmo cvič. č. 1 půlobrat vpravo do stoje zánožného levou cvič. č. 3 opačně
4. cvič. č. 2 výstup na kladinu do stoje zánožného pravou, odpažit, ruce vztýčené, prsty stranou, mírný záklon cvič. č. 1 podřep pravou, zanožit levou, předklon vodorovný (váha), vzpažit pravou, ruka vztýčená, malík stranou, levá ruka opírá se o kladinu a je předpažena zevnitř cvič. č. 3 opačně
- XV. 1. — 4. výdrž

Pro I., II. a III. trojici:

- XVI. 1. **Krajní cvič.** vztýk, vzpřím, zanoženou nohu přinožit, stoj spatný, připazit, palce vpřed
cvič. č. 2 sestoupit s kladiny levou nohou na levou stranu do stoje spatného, připazit
2. **cvič. č. 3** stoj úkročný levou a přísunem pravé stoj spatný
cvič. č. 1 stoj úkročný levou přes kladinu a s půlobratem vpravo stoj spatný, přenesením pravé nohy přes kladinu
cvič. č. 2 výdrž
3. **cvič. č. 2 a 3** půlobrat vlevo, stoj zánožný pravou
cvič. č. 1 předklon, vezmou do rukou kladinu za vrchní přidělané prkno
4. **cvič. č. 2 a 3** přísunem pravé stoj spatný
cvič. č. 1 vzpřím s kladinou

Pro IV., V. a VI. trojici:

1. **krajní cvič.** vztýk, vzpřím, přinožit zanoženou nohu, stoj spatný, připazit
cvič. č. 2 sestoupit s kladiny levou nohou na levou stranu a pravou nohu přinožit do stoje spatného, připazit
2. 3. 4. **všechny výdrž**

Pro VI., VII. a VIII. trojici:

1. **krajní cvič.** vztýk, vzpřím, přinožit zanoženou nohu do stoje spatného, připazit
cvič. č. 2 sestoupit s kladiny pravou nohou na pravou stranu a přinožením levé stoj spatný, připazit
2. **cvič. č. 3** stoj úkročný pravou ke kladině a přísunem levé stoj spatný
cvič. č. 1 a 2 výdrž
3. **cvič. č. 3** půlobrat vpravo, přísunem levé stoj spatný, předklon, kladinu vezmou do ruky za vrchní přidělané prkno
cvič. č. 1 a 2 výdrž
4. **cvič. č. 3** vzpřím s kladinou
cvič. č. 1 a 2 výdrž

Po II. oddílu následuje ihned přechod ku III. oddílu.

Přechod.

Na tři takty, to jest 12 dob, pochoduji tři cvičenky číslo 1 od první kladiny, s kladinou na určené místo, kde ji položí a obrátí se čelem k hlavní tribuně, kladinu mají po pravé straně. Při těchto dvanácti dobách všechny cvičenky č. 1 pochoduji k této kladině a rozdělí se dle značek na kladině na osm dílů, kladina po pravé straně a všechny čelem k hlavní tribuně.

Na tři takty, co přenášely cvičenky č. 1 kladinu, na ty samé takty přenášejí kladinu na určené místo tři cvičenky od třetí kladiny, ale zde ji přenáší cvičenky čísla 3, položí kladinu na určené místo a obrátí se čelem k hlavní tribuně, ostatní cvič. č. 3 se zařazují k této kladině na osm dílů a stojí čelem k hlavní tribuně, kladinu po pravé straně.

Cvichenky č. 2 na těchto 12 dob se pochodem zařazují ke střední kladině, která zůstala na své místě a to jako ostatní cvičenky.

Mezihra u žen jest jen čtyři doby a ihned se cvičí III. oddíl.

ŽENY III. ODDÍL.

Takt 4/4.

Prvních 12 taktů všechny cvičenky cvičí stejně. Cvičenky jsou očíslovány od předního konce na první a druhou.

- I. 1. Půlobrat vpravo, přísunem levé stoj spatný, podpor v předklonu na kladině, prsty napřed
2. —
3. zanožit pravou (váha)
4. —
- II. 1. podpor dřepmo zánožmo pravou (trup a pravá noha v šikmé přímce)
2. —
3. klek na pravou nohu, vzpřím, vzpažit, palce nazad
4. —
- III. 1. vztýk do stoje zánožného pravou, trup natočit o 45° vlevo, upazit, ruce vztýčené, dlaně stranou, hled na levou ruku
2. —
3. připazit, ruce rovně, trup natočit zpět, hled přímo, překročením pravou přes kladinu a půlobratem vlevo na levé špičce stoj úkročný pravou, předpazit zevnitř, ruce vztýčené, dlaně napřed
4. —
- IV. 1. pravou nohu chodidlem položit na kladinu co jest značka, vzpažit vzhůru zevnitř, ruce stále vztýčené, prsty stranou, hled vzhůru
2. —
3. půlobrat vpravo, noha pravá zůstane na kladině ale špičkou napřed, předpažením zapažit, ruce rovně, hřbety stranou, hled přímo
4. —
- V. 1. výstup na kladinu do stoje spojitelného, připazit
2. natočit trup o 45° vpravo, upazit, ruce vztýčené, palce napřed
3. 4. —

(Dokončení.)

Schaalmanovi, na čtyři tisíce lodí odráželo od anglických břehů směrem k Francii, aby vepsaly první list do závěrečné epistoly největšího a nejkrvavějšího dramatu v civilisaci světa. Ano, naše dvojité přednáška v Sokole se konala právě v předvečer historického "D-Dne" a s příchodem jitra prodral se černými mraky znaveného světa první paprsek, z něhož vyjde nové slunko svobody i naší druhé domoviny za mořem.

ČS. VLAJKA NA KARPATECH.

Československý rozhlas v Londýně vysílal počátkem května tento projev:

V den, kdy na karpatských hřebenech byla znovu vztyčena československá vlajka, hlásající všemu světu, že českoslovenští vojáci bojují bok po boku s hrdinnou Rudou armádou, vstoupili na první píď osvobozené domoviny, mohli jsme si my tady v Anglii znovu uvědomit a dosvědčit, s jakými sympatiemi anglický lid od počátku války sleduje československý boj za svobodu. Nebylo toho dne novin, které by nebyly zvěstovaly tuto radostnou novinu svým čtenářům velkými titulky a jež by této události nebyly věnovaly úvodníky plné obdivu a upřímné radosti. Toho dne, byla to neděle, vedlo se snad každému Čechoslovákovi v této zemi stejně, jako mně. Celý den zvonil telefon a na druhém konci drátu angličtí přátelé plni radosti blahopřáli k tomu, že se o tolik přiblížil den, kdy celé Československo bude zas svobodné, přicházeli sousedé, aby se poptali, kdy myslíme, že bude poslední Němec vyhnán z Prahy, radostně nás volali přes plot svých zahrádek a nedali si vzít, aby nás nepozvali na sklenku do nejbližšího hostince.

Viděl jsem v těchto dnech celovečerní film, který informační služba československého ministerstva zahraničních věcí právě dokončuje. Je to film, který jest určen především pro poválečnou potřebu v osvobozené republice. V rámci dějin této války je tu dokumentárně zachyceno, co Čechoslováci v zahraničí v každém údobí této světové konflagrace a v každém odvětví válečného úsilí vykonali. Vzpomněl jsem si na ten film, když jsem vám před chvílí říkal o tom, s jakým nadšením anglická veřejnost přijala zprávu o návratu československé vlajky domů. Vzpomněl jsem si na malý dům v londýnském předměstí Putney, odkud po Mnichově prezident Beneš počal řídit československou zahraniční akci, vzpomněl jsem si na všechny ty malé začátky, z nichž bylo třeba růst, a na všechny ty velké překážky, jež bylo třeba překonávat, než bylo vybudováno všechno to, co v onom filmu bylo zachyceno, co všichni dnes

už znáte a nač všichni smíme být hrdí. Vzpomněl jsem si na ten film také proto, že v něm bylo složeno svědectví o tom, že ti, kdož po smrti Masarykově vzali do svých rukou veliký odkaz jeho díla, tomuto odkazu zůstali věrni. Vlajka, jež byla vztyčena na první osvobozené hrouď karpatských hřebenů, je vlajka čistá, vlajka zkropená krví hrdinů, avšak nepotřesená ani zradou ani slaboštvím.

Viděl jsem nedávno také maďarský film, který teprve před nedávnem se dostal do Anglie a ve kterém maďarští propagandisté zachytili okupaci Podkarpatské Rusi a jižního Slovenska. Dávno jsem neviděl nic směřlejšího. Přes všechnu tragedii, jež leží za tímto filmem, nelze se dívat jinak než jako na pustou operetu, na tyto snímky ukazující admirála bez loďstva Horthyho, jak vjíždí na cirkusovém bělouši do slovenských měst a balustrád na rychlo postavených na náměstí, kde se teprve včera konal dobytčí trh, prohlašuje tato města za maďarská na věky. Angličtí a američtí letci, kteří právě ve dnech, kdy jsem viděl tento ubohý maďarský propagační pokus, přidali Budapešť na listinu svých terčů: odpověděli Horthymu nejpádnější řečí i za nás.

Bok po boku s letci anglickými a americkými připravují se na anglických letištích i letci ostatních spojeneckých národů pro úkoly, jež na ně čekají v blízké se končné fázi války. Britské ministerstvo informací vydalo nedávno dobrou publikaci "There's Freedom in the Air", v níž bylo velmi výstižně zachyceno, co letci jednotlivých Spojenců do dnešního dne vykonali ve svých vzdušných bojích. Nelze čísti bez pohnutí část věnovanou práci letců československých. O tom, jak dobrodružnými cestami se dostávali na svobodu, o jejich účasti v bitvách na obranu Anglie, kam odešli po francouzské katastrofě, o jejich bratrské spolupráci s letci ostatních spojeneckých národů, o jejich podílu na boji proti ponorkám a loďm, jež se marně pokoušely prorazit hradbu blokády, i o jejich účasti na náletech nad nepřátelská území. Každého, kdo to čte, musí to naplnit velikou hrdostí. — (Č.T.K.)

Moskva hlásí, že v Čechách a na Moravě sú roztrusované letáky tajných sokolských organizací, vyzývající Sokolov, aby se chopil zbraní. Hešlom je: Sokoli, vlast' vás volá do zbrane! K sokolstvu z Moskvy prehovoril škpt. Brabec, dlhoročný náčelník jednej moravskej sokolskej župy.

Z "Našich Novin", deníku čs. vojska ve Velké Británii.

LIDICE.

Projev starosty Obce K. M. Prchala k 12. červenci na krátkovlnném rozhlasě do Evropy pro War Information Office Spojených Států.

Z tragedií, které přivodila druhá světová válka, žádná snad nevzbudila takové vzrušení a nevyvolala tak mocného ohlasu, jako spálení československé dědiny Lidice a vyvraždění jejich obyvatel.

Tragedie lidická stala se na věky symbolem a heslem neochvějného a nesmířitelného odporu proti nacistickým katům.

Ve Spojených Státech do čtyř neděl po zničení původních Lidic v Čechách byly Lidice znovuvzkříseny. Jména jejich dostalo se nové osadě ve státu Illinois nedaleko Chicaga.

"Jméno Lidic" — pravil ve svém poselství do amerických Lidic dne 12. července 1942 president Franklin Delano Roosevelt — "mělo být vymazáno z času, vyškrtáno z historie, na věky zapomenuto. Víme však co se stalo na vzdor arogantnímu pokusu Nacistů o zničení Lidic: Nadšenou akci občanů malé obce ve Spojených Státech bylo jméno Lidice adoptováno. Místo zabiti Lidic, jak Nazi chtěli, Lidicím dostalo se nového života.

"V údolí Velkých Jezer a Mississippi jméno a osada Lidice je nám nyní věčnou připomínkou, že nacistické násilí nemůže zničit lásku k lidské svobodě a odvahu udržet si ji."

Po příkladu severní Ameriky dostalo se jména Lidic mnohým obcím, náměstím a ulicím měst v republikách jihoamerických a ostatních svobodných zemích světa.

Lidice, zničené rukou nemilosrdných vrahů staly se nesmrtelnými jako nesmrtelnou je láska československého lidu ke svobodě,

kteří si s pomoci svých přátel ve velké rodině Spojených Národů opět vydobude.

Jméno Lidic musí být heslem našim i v posledním období této světové války, kdy svobodné lidstvo již provádí poslední účtování s těmi, kdož uvrhli svět do plamenů válečné zhouby.

V zemi československé, kde stály původní Lidice, až bude dán povel, musí při tomto konečném zúčtování vysehnout nový plamen odboje vůči násilnickým okupantům, který bude pomstou za Lidice a novým důkazem světu, že československý lid, jenž nejdéle ze všech Spojených Národů úpí pod jařmem nacismu, nedal se zkrúšit ani nejhroznějším násilím, plameny, ani potoky krve.

Ve chvíli, kdy z východu, západu a jihu vítězné armády Spojených Národů útočí a poráží nacistické hordy a ženou je zpět do říše Hitlerovy, povstává i evropské podzemí a nejen už pouhou pasivní resistencí, ale aktivním odporem svých partisánských čet znemožňuje pohyby a přesuny německých vojsk a tu i z Československa musí se ještě mocněji ozvat bouře odporu a zaznít bojový hlas, volající k zúčtování s nacistickými vrahy a žháři.

Za naše Lidice! Za naše umučené studenty! Za desetitisíce popravených a umučených našich bratří a sester! Za všechnu tu trýzeň a bědy dlouhých let nacistické okupace naší zmučené vlasti. Do nového boje! Do posledního boje s litým vrahem. Za národní svobodu, lidskost a pokoj všeho světa!

SOKOLSKÝ POVÁLEČNÝ FOND.

Se srdcem radostí a vděkem naplněným píši tyto řádky. Není tomu dávno, obrátila se Americká Obec Sokolská na své jednoty se žádostí, aby vzpomenuly ubitého sokolského hnutí ve staré vlasti a uvědomili si, jakou ránu zasadil národu nacism, snaže se zničit jednu z nejkrásnějších ideí, která se v naší domovině zrodila, když velký Miroslav Tyrš položil základy sokolského hnutí v šedesátých letech minulého století.

Požádali jsme tehdy dobrou sokolská srdce v této zemi o pomoc. Považujeme za svou bratrskou povinnost pomoci Sokolstvu ve staré vlasti, aby co nejdříve bylo probuzeno k novému životu a své velké výchovné práci.

Nevolali jsme nadarmo.

V nedávných dnech došel z Alabamy od našeho laskavého bratra Tomáše Vonáška milý dopis. Umřel tam vzácný český vlastenec, předseda odbočky Českého Národního Sdružení v Robertsdaile, br. Mikulecký. A jeho choť, paní M. Mikulecká, želeč smrti svého manžela, uctila jeho památku — darem na vybudování nového sokolského hnutí v naší domovině. Dar deseti dolarů paní M. Mikulecké doprovází bratr Tomáš slibem, že "to nebude poslední příspěvek od nás v Robertsdaile pro tento ušlechtilý účel. Přičiním se o to," ujistí uje v závěru svého listu.

Děkujeme sestře Mikulecké i Tomáši Vonáškovu upřímně.

Ale Robertsdaile není samo v řadě těch,

mezi nimiž myšlenka sokolské pomoci našla úrodnou půdu. Oklahomský Dr. Karel Sládek, podporovatel všech vážných akcí našeho lidu v Americe, napsal nám již v květnu tohoto roku: "Mám radost a proto hojně píši. Včera v neděli jsem byl na schůzi Sokolské Jednoty v Yukon, Okla., a byl jsem velice potěšen. Bratři povolili ze své pokladny na sokolskou poválečnou pomoc do vlasti 100 dolarů."

Milý bratře Dr. Sládku: I my jsme byli tím krásným darem potěšeni a děkujeme ti srdečně i za připomínku, pokud se Texas týká: "Věřím, že v Texasu, kde je tolik našeho lidu, by sokolská idea mohla ještě více zakotvit. Zvu Americkou Obec, aby na Texas nezapomenula. Máte Texas zdravou a svých rodičů poslušnou mládež. Jsou to ponejvíce Moravané a žijí stále ještě nejlepšími tradicemi našeho národa."

A potom je tu Sokolská Jednota Blesk z Baltimore, která se přátelsky a bratrsky ozvala na naši výzvu. Její starosta br. Josef Bílek odpovídá na naši výzvu: "Z počátku jsem se skoro bál určitého neúspěchu. Ale byla to jen domněnka. Mohu s hrdostí oznámiti, že výsledek našeho sokolského úsilí, Tvých článků v Sokole Americkém a na konec také má výzva k našemu dobrému členství se neminula cílem a přinesla krásný výsledek. Náš sokolský fond pro starou vlast obnáší dnes již 350 dolarů a stále ještě roste. Bylo jen málo těch, kteří se drželi povinného dolaru. Velká většina dárců věnovala hodně nad to. Máme nesmírnou radost z toho úspěchu. Svědčí to o výspělosti našeho baltimorského sokolského lidu, který tak dobře chápe hluboký význam sokolské práce tu i ve staré vlasti."

"Najdou se snad někteří, kteří se sbírkou nesouhlasí," dodává br. starosta. "Ale ti nesouhlasí nikdy a se žádnou sbírkou. Dovedou sice prohrávat větší peníze v kartách, ale jakákoli pomoc pro myšlenku sebe ušlechtilější je jich daleka."

Bratr Bílek přičiňuje některé dotazy ohledně použití fondu. Ptá se, bude-li odevzdán Československé Obci Sokolské v Praze celý, či je-li možno, aby i zdejší dárce vyslovili vlastní přání. Domníváme se, že dar Obci Sokolské v Praze by byl nejúčinnější, protože její povinnosti budou největší. Ale vysloví-li kterýkoli dárců žádost, aby jeho dar byl odevzdán určité sokolské jednotě ve staré vlasti, bude mu zajisté a ochotně vyhověno.

Když jsem počátkem června t. r. navštívil naše bratry a sestry v Cedar Rapids, přistoupil ke mně po projevu na tamním Českém Národním Hřbitově jeden z našich bratří a podává mi sbalený papírek, řekl: "Bratře starosto, byl jsem tak rád, že Ame-

rická Obec vyzvala naše sokolské bratrstvo ve Spojených Státech amerických k sokolské pomoci Československé Obci Sokolské. Myslím, že i já mám povinnost přispět. Tady máš mou malou pomoc. Budu se snažit, aby nebyla poslední." Stisknul mi ruku, zahrozil rukou a povídá: "Ale jmenován být nechci!"

Hluboce mne dojalo, když jsem papírek rozbalil a viděl, že je to stodolarová bankovka od cedar-rapidského bratra, jehož ovšem jmenovati nemám. A proto nikomu nepovím, že to byl vzdělavatel tamní naší Jednoty Sokol, br. Rudolf Langer. Snad se na mne hněvat nebude. To já porušuji biblické slovo: Aby nevěděla levice, co učinila poctivá sokolská pravice bratra vzdělavatele.

Jsme spokojeni. Radujeme se, neboť víme, že také odjinud přispěchají listy a zprávy, že naši sokolští bratři po Spojených Státech spěchají ku pomoci v časech zlých. Sokolská výzva našla srdce laskavá a ruce štědré i pohotové k oběti pro sokolskou ideu, která je naší i jejich láskou a hrdostí i naději naší vlasti do lepší budoucnosti.

A tak všem Vám, drahé sestry a bratři: Sokolské Zdar a upřímný dík projevuje starosta Karel Prchal.

V Chicagu, Ill., 10. července 1944.

SVOBODNÝ SVĚT NEBO OTROCKÝ SVĚT.

My, kdož formálně nebo neformálně zastupujeme většinu svobodných lidí světa, máme na srdci zájem milionů příslušníků všech národů, kteří mají svobodu v duši. Máme jediný cíl — uvědomiti ty miliony v jiných zemích, že zde v Americe je 130 milionů mužů, žen a dětí, kteří setrvávají v tomto boji až do konce. Náš americký národ je nezlomně odhodlán jíti v před až do chvíle, kdy bude moci nelítostně zasadit nepříteli rány, které zajistí naše naprosté vítězství, jehož dobytím zasvítí nový svět pro stoupence svobody po celém světě.

Tak mluvil náš místopresident Henry A. Wallace, a tak by mluvil k nám i náš Tomáš G. Masaryk.

Jde o boj mezi světem otroctví a světem svobody. Čím my přispějeme k vítězství? Za nás bojují a umírají naši synové. Naše povinnost je, abychom naše syny v boji podporovali kupováním válečných bondů.

My, občané českého původu, obstáli jsme v každé zkoušce a i v této musíme obstát — kupujte válečné bondy.

Abychom i my se mohli vykázat naší loyaltou, naší láskou — musíme koupěné bondy přihlašovati buď v Národním Sdružení nebo v úřadovně Svazu českých ka-

tolíků. Jde hlavně o to, aby každý přihlásil válečné bondy, koupené v továrnách a úřadovnách.

Jenom tak s vaší pomocí se budeme moci vykázat u departmentu pokladu.

DR. SCHACHER PŘEDPOVÍDÁ "SLOVANSKÝ KONTINENT."

Dr. Gerhard Schacher, známý radiový komentátor a profesor žurnalistiky na universitě Northwestern, předpověděl, že Evropa stane se "slovanským kontinentem" a že "Slované jednou převáží teutonský a románský vliv v Evropě."

Dr. Schacher mluvil na oslavě slovanského dne v Gary, Ind., konané v Seaman Hall pod záštitou Spojených amerických Slovanů v Gary, vedených rev. I. A. Ladizinským.

"Slované musí pochopit," pravil dr. Schacher, že jejich budoucnost spočívá v demokratické jednotě pod vedením největší slovanské moci, Ruska. Evropa se mění v slovanský kontinent."

Tento výňatek z řeči dr. Gerharda Schachera na oslavě slovanského dne v Gary, Ind., připojujeme jako cenný doklad k našemu článku "Slovanstvo v budoucnosti" uveřejněném v minulém čísle červnovém našeho orgánu.

Zdůraznili jsme v něm výslovně, že ku spojení všech Slovanů v Evropě musí dojít po všech těch dosavadních pokusech a omylech, jakož i uměle živého předsudku proti bolševickému Rusku, jež strašilo a dosud straší kapitalistické státy.

Co jest vlastně ve skutečnosti bolševismus?

Jest to nejlepším a nejspolečnějším formou celonárodního socialismu, který mravní hodnotou svojí překonal všechny dřívější pokusy sociálních ideí a snad na povznese zotročeného dělnictva a lidstva vůbec.

Socialisté, komunisté a anarchisté byli vždy házení do jednoho pytle jako lidé, kteří podřívají svými naukami pevné sloupky státu, neboť ve skutečnosti všichni fanatičtí hlasatelé těchto ideí nedovedli postupně a cílevědomě tvořit, ale naopak jen bourat a převracet stávající zákony a řády vládní i společenské a tím přirozeně získávali jedině vrstvy nemyslicích a nespokojených vrstev dělnických, jichž touhou byly plné mýsy — zkrátka jen dobré bydllo prosté mravní a národní hodnoty . . .

Naproti tomu celonárodní socialismus v Rusku, to jest v nynějším obrozeném moderním Rusku dává lidu zaměstnání, plnou výživu, vedle toho pak patřičné vzdělání dle schopnosti jednotlivců ve všech oborech průmyslu, vědy a umění.

Mimo toho vedle žádoucího odpočinku

pro tělo též i duševní zábavu pro osvěžení ducha, k čemuž slouží divadla, tance a hry.

Dnešní literatura a umění v Rusku stojí na vysokém stupni, soupeříc směle se západem, takže Rusko možno všim právem pokládati za nejvzdělanější a nejspolečnější stát v celé Evropě.

A to vše dokázal ten nenáviděný a opovrhovaný všennárodní socialismus — bolševismus, který ruskému lidu přinesl bohaté hodnoty k mocnému se vypjetí a povznese nad ostatní národy evropské!

ŠTEFÁNIKŮV POMĚR K NÁRODU A VLASTI.

Napsal Jos. Bartúšek.

Četnými vzpomínkami na Milana Rastislava Štefánika, at' se týkají jeho osobnosti nebo činnosti, vinou se jako červená stuha svědectví o jeho vášnivém lásce k národu a vlasti.

Možno říci, že už na střední škole byl uvědomělým Slovákem. V době blízkých se maďarských slavností miléniových se jako student v Bratislavě raději dal shodit s vysokého zábřadí na ulici, než by byl s fanatickým davem provolával slávu Košutovi. Ve studentských verších sextán Štefánik oslavuje po vzoru maďarských básní — jenže ironicky — praotce Maďarů Arpáda a otevírá mu své nitro:

"Namyslel ti ten Tvoj nadutý národ,
že on má právo druhému kopat' hrob.
Hej, haj, šablu do ruky teraz,
ukážme jim, že už přišel na psa mráz."

V Praze doháněl, čemu mu maďarské školy nemohly poskytnouti. Pilně četl slovenské knihy, studoval dějiny Slovenska, zvláště události bouřlivých let 1848-49, které silně zasáhly do rodin jeho otce i matky. Jeho redaktorská činnost v Čase byla burcováním zájmu o Slovensko a jeho porobený lid. Tuto činnost doplňovaly skvělé propagační podniky akademického spolku Detvan, které za Štefánikova vedení soustřeďovaly nejlepší společnost pražských Čechů. Štefánik učil naši veřejnost československy myslet a jednat — pasivní účast s trpícími bratry mu byla příliš málo. Tehdy nás v Praze slovenští bratři učili zpívat slovenské národní písně a tančit slovenské národní tance, budili touhu poznávat Slovensko i jeho lid. Čím blíže byl životu v Čechách a české vyspělejší kultuře, tím více ho hněto otroctví slovenského národa. Se svými přáteli mluvil o tom, jak by se dalo lidu pomáhati vzděláním, aby se postavil na vlastní nohy a stal se tak schopnějším setřásti maďarské okovy.

Sám tomu napomáhal, jak mohl. O prázdninách chodil mezi lid, který vzdělával, bu-

díl v něm národní uvědomění a posiloval v obraně proti maďarisaci. Měl podíl na zakládání učitelských knihoven Československou jednotou. Sbíral slovenské názvy obcí, které už někde upadly v zapomenutí, a přispíval tím k akci slovenského časopisu Hlasu o zachování těchto názvů. Pomáhal sbírat lidové písně, které v pěkném hudebním rouše vydával Schneider-Trnavský. Věděl dobře, že jen láska k rodné zemi a národu umožní nejtěžší práci pro lepší budoucnost lidu.

Také v cizině nezapomínal na svůj národ. Odebíral slovenské časopisy, krášlil si příbytek slovenskými výšivkami, četl "Pesti Hirlap" (Peštské Noviny), aby byl informován o politickém životě v Maďarsku. Jeho přátelé, naši i Francouzi, s uznáním a obdivem vzpomínají, jak rád a jak pěkně mluvil o Slovensku a jeho lidu, jak nesmírně si vážil svého slovenství. Na cestách světem se hrdě hlásil k svému národu. Viděl všechny díly světa a o svých cestách uměl poutavě vypravovati; tyto hovory obyčejně sváděl na rodné Slovensko. Tento kousek světa mu zůstal nejdražším, nejvznešenějším, o němž mluvil jiným hlasem, jeho řeč zněla jiným rytmem. Mluvil o něm s pohnutím; cítil jako osobní pohanu, že je bezmocný, aby mohl svému lidu pomoci. Litoval, že není nikoho, kdo by se ujal Slováků proti maďarskému násilí, "a my jsme slabí". Říkal smutně, že Slovinci vlastně nemají své vlasti, že je třeba teprve ji stvořit, vydobýt ji. Byl také odhodlán použít každé příležitosti, která se naskytne, aby všemi svými silami přispěl k osvobození národa z moci maďarských uchvatitelů.

Předvídal, že k této práci mu poskytne příležitost válka. Snil již několik let před ní, že k osvobození národa bude mu nejúčinnější zbraní letecká činnost ve francouzské armádě. Že se přihlásí k letectvu, o tom mluvil také v r. 1912, když přijímal francouzské státní občanství.

Roku 1914 nadešla očekávaná chvíle, kdy své sny a tužby měl proměnit v čin. Pro špatné zdraví měl být propuštěn z vojenské povinnosti, — Štefánik se tomu bránil. Na přijetí k letectvu měl málo vyhlídek, — on podnikal všechno možné, aby byl přijat. pracoval informačně a propagačně připravoval půdu našim politickým pracovníkům.

Než směl nastoupiti vojenskou službu, z domova, kteří se dostali do ciziny až později. Na frontě byl až šíleně odvážný, aby cennými výsledky letecké činnosti na sebe upozornil vyšší velitelství. Těchto styků využíval pro osvobozenskou akci. Do Srbska jel s plány na tu dobu velice odvážnými, — konati lety daleko za nepřátelskou frontu

až na Slovensko a tam povzbuzovati národ k odboji. Tyto plány daly vznik k projektu české letecké eskadry v rámci francouzské armády.

Když později byl nucen zaměnit službu vojenskou za diplomatickou, všechna jeho jednání ve Francii, všechny jeho cesty do spojeneckých států měly za účel uskutečnění československé dobrovolnické armády, jejíž válečné úspěchy na významné frontě měly nejvíce padnouti na váhu, až se bude jednati o osvobození Československa. V Rusku a Americe působil na Slováky, aby nevystupovali odděleně vedle Čechů. Znal silné posice Maďarů ve Francii a hlavně v Anglii a věděl, že by se na separátní postup Slováků poukazovalo jako na doklad, že Slovinci jsou jiným národem než Češi a proto že spolu nemohou tvořit společný stát. Říkal: "Nám netreba dualizmu, ale rovnocennosti Čechů a Slováků." Považoval ovšem za samozřejmé, že národní ráz Čechů a Slováků bude vzájemně respektován.

Radostný 28. říjen přinesl Štefánikovi nové starosti, když se po nějaké době o něm dověděl v dalekém Japonsku cestou na Sibiř. Věděl, že slovenský lid není na politickou svobodu připraven, že není dosti zkušený a že toho Maďarů budou zneužívatí pouštěním hesel o sebeurečnění národů a pod., a že by lid na Slovensku právě v této době potřeboval dobrého vedení. Tyto starosti přiměly Štefánika k tomu, že odeslal svého pobočníka Píseckého se vzkazem do Prahy a k Šrobárovi na Slovensko.

Viděl, že osvobození národa je teprve prvním krokem, další a důležitější práce je teprve nastává. Jako pro práci osvobozenskou, tak i pro tuto další práci měla býti hybnou silou a mocným zdrojem energie, láska k národu a vlasti. Toto své přesvědčení vložil do slov pronesených ve Vladivostoku:

"Ucti si každú reč, každý národ, ktorý ctí národ tvoj a reč tvoju; ale miluj nadevšetko národ, za ktorý bojuješ; lebo len ten národ je schopný slobody a vie si ju vydobyt' a udržať, ktorý nadovšetko je národne precitný."

"A STERN OURE FOR GERMANY"

By Jan Masaryk
Foreign Minister of Czechoslovakia.

After the last war we lost peace by not persuading the German nation that she was beaten. Sometimes I feel, and I hope I am wrong, that certain indications of that very dangerous softness are appearing again on the horizon.

It was my father who said, "Jesus, not

Caesar". I am the last person to want to exterminate the German nation. But the time has come for all of us to be stern realists. To say that it is only Hitler and a few of his guttersnipe partners who are guilty is not only untrue but not especially intelligent.

* * *

In the summer of 1938 I drove from London to Prague across the country of Goethe, Bismarck, Bach, William II, Heine and Hitler. In 1938 whatever met my naked eye was Hitler's country. Nobody else's! I shall never cross Hitler's country again.

I stopped at Baireuth. It was the week of the Festspiele. Hitler was expected the next day and everyone I saw in Richard Wagner's city on that day had that unpleasant "Unser ist der Welt" look in his eyes. Fat and thin, well-fed bourgeois and intellectuals, peasants and clergymen — they all looked alike under their variously shaped foreheads.

Originally I had planned to spend the night and have a look at Hitler, but I changed my mind fairly quickly, stepped on the gas and hastened to Czechoslovakia's frontiers. The Baireuth atmosphere was choking me. I heard later that Hitler said the day after I left Baireuth, "I know that Wagner wrote his music for me." A pleasing idea! "Richard the Baptist for Adolf the Devil!"

I got home to see Prague, lovely Prague, still free. People were singing funny songs about Hitler, but underlying their humor was a note of somber expectation, of angry preparation and spontaneous defiance. All these accumulated treasures were wasted. I left Prague shortly after, convinced that the jig was up, and said good-by and au revoir to twenty years of sturdy democracy and social awareness. Everything I hated to predict at that time came true with an unprecedented vengeance. All this seems only yesterday and at the same time very long ago.

* * *

It is a long trip and, these days, a very dangerous one from Prague to London. Yet people escape daily from the occupied countries. Why does not one really important non-Jewish German escape from Germany? Furtwaengler conducted in Berne, in Lisbon, in Sweden. Why did he not step on the gas as I did at Baireuth?

I know many German business men and scientists who come to neutral countries regularly but always return to Hitler's fold. Occasionally I even get a message from them asking me not to judge them too

harshly — the "I will explain later" sort of thing.

* * *

I do not hold that all Germans are guilty, but I do submit that we Czechs have been neighbors of Germany for a thousand years and there is nothing anybody can teach us about certain bellicose and goose-stepping German qualities.

There is indeed something very rotten in the state of Germany. And unless it is realized fully and lastingly and all the consequences are drawn the invasion will not bring the results for which the United Nations' youngsters have been, are and will be dying in the weeks and months to come.

We surely must plan to help make Germany a democratic member of the concert of Europe. But if we do it by wasting our sympathies at the moment when our boys face the greatest battle in history, I doubt whether we are serving the ultimate objective. Until the last shot is fired the fate of Germany should be exclusively in the hands of the Allied commanders — General Eisenhower, General Montgomery and their remarkable counterparts in Soviet Russia.

The people of Norway, Holland, Belgium, Russia, Poland, Yugoslavia, Greece and Czechoslovakia and, of course, France, have gone through years of differently graded hell. They will not understand if their cause is not given priority, a definite and lasting priority, before the aggressors. My responsibility is to the saintly inhabitants of concentration camps, ghettos and Gestapo torture chambers. My responsibility is to the thousands of graves of women, children and men who died because they believed in the principles of democracy.

* * *

I am looking forward to the rebirth in Germany of Goethe, Kant, Herder and Beethoven. But there is only one way to achieve that — by first proving conclusively and once and for all to the German nation that aggression does not now and never will pay. When that fact is firmly established we can proceed with the second chapter. The same applies, naturally, to Japan.

I am glad to be able to report now from observation of sentiment in the United States, Canada, England and other United Nations that a growing majority feel the same way. The layer of those who believe that "after all, the Germans are only human and if we make them our equals simultaneously with the firing of last shot

everything will be lovely up the European garden path" is very thin indeed.

Under this thin layer of moldiness there stands the great majority of Americans who believe firmly that we all are born equal and that as long as ghettos and concentration camps are packed to capacity with innocent slaves sent there by the overwhelming majority of the German nation the very existence of America is still at stake. In spite of this pleasing warming, invigorating realization, I am convinced that the truth about Germany must be stated and reiterated more often.

I am not one of those who consider Germany incurable. But I am one of those who know that the cure must be long and stern. The patient has had too many recurrences of the "Herrenvolk-amuck" disease. It is in his interest as well as ours to make a most thorough job this time.

Once the cure is successfully accomplished the doors of Europe will open automatically to a new, chastened Germany, and then and there can we begin to think of forgetting. And of forgiving? Perhaps even that. Although I for one cannot begin to contemplate that phenomenon at this time. And I don't think I shall ever go to Baireuth again. Siegfried, you know, is not a very nice person.

NASSAU, BAHAMA ISL. (BRITISH WEST INDIES).

Dlouho jsme se rozhodovali, zdali máme vás obtěžovati naší prosbou, kterou pronášíme dnes k vám. Je velmi důležité a rovněž i nutná otázka, kterou dnes uvádím k projednání. Byli jsme v Anglii dlouhý čas a nyní nalézáme se zde na Bahamských ostrovech; a právě tato situace, ve které se nyní nacházíme bez čl. literatury, zpráv a vůbec jakéhokoliv čtení, je velmi smutná a nepříjemná pro nás pro všechny. Není nás zde mnoho Čechoslováků a právě proto tím více toužíme dostat se do spojení alespoň pomocí časopisů, a tak přišel jsem na nápad, že "Sokol Americký" by byl velmi dobrým a zajímavým čtením pro nás pro všechny.

Bratři, nechci obtěžovat, ale bude-li to alespoň trochu možné, budeme velmi rádi mítí váš věstník, který jsem již — je tomu dosti dlouho — četl v Anglii, kam přichází ve velmi obmezeném počtu.

Jsmo členové Zahraniční župy sokolské, pobočka 311 sq. — a bedlivě pozorujeme i sledujeme vaše názory, a snažíme se porozumětí úkolu, který nás všechny čeká po návratu do vlasti. Tento úkol není snadný,

ale je možno jej usnadnití vzájemným porozuměním nás všech.

Znovuvybudování Čsl. Obce Sokolské v naší osvobozené republice — je naším úkolem. Ruka nepřítele, jeho záškodné ničení a zavírání našich lidí, zničila vše. Je nutné vybudovati novou, resp. zlepšiti tu, která pětiletým podrobením dostala se na velmi nízkou úroveň.

Proto budeme velmi rádi, dostane-li se nám vašeho věstníku, ve kterém bezpochyby nalezneme vaše názory a posudky, které, bude-li nám to umožněno, použijeme. Rovněž i jiné zprávy, které se nás přímo netýkají, jsou velmi zajímavými.

Při tom všem nejhlavnější je: "Budeme mítí čtení."

Končím s bratrským pozdravem a naším "Letu zdar!"

Miloš Bodlák.

AMERICAN RED CROSS

National Headquarters
Washington, 13, D. C.

uJne 24, 1944

My dear Mr. Kosar:

It is with pleasure that I write to express my personal appreciation for the cooperation in our 1944 War Fund campaign provided through the columns of SOKOL AMERICKÝ.

The \$200,000,000 goal was oversubscribed by more than \$15,000,000. Unquestionably, foreign language editors and publishers throughout the United States, by their generous contributions of space, were instrumental in furthering the splendid response of their readers to our appeal. The many publications I have reviewed indicate that foreign language papers are to be congratulated on the spirit with which they supported the Red Cross.

I would like at this time also to call attention to the fact that if you have any suggestions concerning our foreign language news service, I would be very happy to receive them. Our aim is to provide material you want.

With best wishes,

Sincerely yours,

Robert P. MacHatton, Chief
Foreign Language Press Section

**BUY U. S. WAR BONDS
AND STAMPS!**

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

PŘÍJEM ZA ČERVEN 1944.

Sokol Nová Vlast, Cleveland, přisp. za I. čtvrt.	\$ 34.35
Sokol Hopkins, Minn., přisp. za I. čtvrt.	4.35
Sokol Fresno, Cal., přisp. za I. čtvrt.	7.65
Sokol Galveston, Tex., přisp. za I. a II. čtvrt.	6.90
Sokol Rosecranz-Mělník, přisp. za I. a II. čtvrt.	16.65
Sokolice Philadelphia, Pa., přisp. za I. a II. čtvrt.	6.60
Sokolice Racine, Wis., přisp. za II. čtvrt.	9.45
Sokol Town of Lake, Chgo., přisp. za I. čtvrt.	33.30
Sokolice Baltimore, Md., přisp. za II. čtvrt.	14.45
Sokol Tyrš, Cleveland, přisp. za I. čtvrt.	77.90
Sokol Tyrš, Cleveland, splátka na dluh	22.10
Sokol Schenectady, N. Y., přisp. za II. čtvrt.	17.70
Sokol Minneapolis, Minn., přisp. za I. čtvrt.	6.00
Sokol Čech-Havlíček, Cleveland, příspěvky za I. čtvrt.	48.15
Sokol Fugner, L. I., N. Y., na poválečný fond Čsl. Sokol.	82.00
Sokol San Antonio, Texas, přisp. za II. čtvrt.	2.10
Pí. M. Mikulecká, Robersdale, Ala., na poválečný fond Čsl. Sokol.	10.00
Br. Langer, Cedar Rapids, Ia., na poválečný fond Čsl. Sokol.	100.00
	\$465.30

Vydání:

Rud. Miller, čistění úřadovny	\$ 30.00
Karel M. Prchal, cestovné a náhrada do Cedar Rapids	28.34
J. Martinec & Son, různé potřeby do úřadovny	3.27
Služné jednatele Obce	140.80
Služné náčelníka Obce	94.80
Služné pořadatele Tech. Hlídky	25.00
Služné redaktora a vzdělavatele	93.90
Služné výpravčího Sok. Amer.	15.00
R. Mejdrich & Co., tisk S. A.	249.64
Sokol Chicago Hall, nájem úřadovny	25.00
Úklid úřadovny	2.50
Poštovné za červen	4.74
Mimořádný úklid úřadovny	5.00
Telefon	10.01
	\$728.00

Porovnání:

Zůstatek z měsíce května	\$257.12
Příjem v červnu	465.30
Celkem	722.42
Vydání v červnu	728.00
Schodek	5.58

Náčelnictvo A. O. S.

ZÁPIS

o schůzi náčelnictva AOS., konané ve středu 21. června 1944, v 8.10 hodin večer, v úřadovně AOS.

Schůzi vedl náčelník br. Jelínek.

Přítomní: Danková, Holeková, Jelínková, Prenerová, Jelínek, Linhart, Šimon. Později Farová. Omluvena Škarýdová.

Dopisy: Br. Krátk. náčelník župy Severovýchodní sděluje o podrobnostech župní cvičitelské školy a žádá návrh na rozvrh. Upraví náčelník. Dále referuje o činnosti jednot v župě, o zájezdu do Kanady a župním sletu. Vzato na vědomí. — Bratr Verner, náčelník župy Severní podává zprávu o veřejném cvičení a neutěšených poměrech v župě. AOS. vysílá tam br. Konečného. — Br. Kopecký, náčelník župy Západní sděluje podrobnosti o účasti na cvičitelské škole AOS. a zasílá výsledky závodu mládeže. — Došla informační knížka o Sokole z Anglie.

Náčelník AOS. referuje o záležitostech školy cvičitelské. Rozvrhy jsou vypracovány s ohledem na pomocné cvičitele. Kurzistům zaslány pokyny a podrobnosti. Pro kurz byl získán vhodný tábor ČSA. v Algonquin, Ill., který tato organizace zapůjčila se všim zařízením bezplatně naší Obci. Vedení tábora spočívá na AOS. Kurzistů je přihlášeno 45. Cena \$15.00 za týden za osobu. Nářadí zapůjčil Sokol Americký. Přípravné práce pro kurz se dokončují. Učitelé: J. Jelínek. Pomocní: K. Danková, J. Šimon, B. Prenerová, E. Linhart, příjadem i jiní. Náhrada dle stanov AOS. Navrhuje se získání pojištění pro případ úrazu v táboře v době školy.

Zkoušky zdatnosti měly být skončeny do 15. června. Jednoty, které zaslaly výsledky do té doby a nejdéle do 21. června, kdy se ve schůzi náčelnictva o nich jednalo, jsou oprávněny na emblemy. O jednotách,

kteř se neomluvíly a výsledky nezaslaly, bude se uvažovat v příští schůzi.

Z předložených pěti návrhů na emblem vybrán č. 1. většinou hlasů. Bude zjištěna cena a dle výsledků dá se zhotoviti příslušný počet.

Br. Šimon předložil k hlasování žádost AAU. Hlasováno pro jednohlasně, aby závodník, když závodil s profesionálem, který je v armádě, byl považován dále za amatera. Hlasování bylo zdůvodněno.

Jednáno o poznámce v zápisu hlavního cvič. sboru STJS. ohledně společných škol a čten dopis jim zasláný, jakož i odpověď. AOS. není a nebyla proti společným školám třeba i v táborech slovenského sokola. Kurs župy Východní je hlášen společně s STJS. v táboře STJS. v Boonton, N. J. Župa Severovýchodní AOS. dávno rozhodla kurs v Clevelandu. AOS. pořádá kurs pro župy Střední a Západní v táboře v Algonquin a na dotaz chicagské župě Ludevít Stúr došla nejasná odpověď ohledně školy. Není se strany AOS. nijakých námitek proti společným školám.

Schůze skončena v 9y45 hodin večer.

Zapsala: Hilda Jelínková.

Župa Střední

ZÁPIS

ze schůze V. V. S. Ž. S., konané 21. června 1944

Schůzi řídil br. star. Břet. Vaněk; přítomno 25 zástupců.

Čten protokol z minule, který schválen, jak sepsán.

Dopisy: T. J. Sokol Slávský zasilá \$14.80 pro K. N. F. Kraj. výbor Č.N.S. připomíná pietní vzpomínku 88. výročí úmrtí našeho národního buditele a mučedníka Karla Havlíčka Borovského 26. července v 7.30 večer v Douglas Parku. Usneseno, aby ses. jed. dala v patřičný den provolání do časopisů pro účast bratrů a sester. Též dle možnosti dostaviti se v krojích. Totéž i na IV. Mobilisaci, kterou Kraj. výbor Č.N.S. pořádá 6. srpna v Plzeňském parku. O stánku, o který žádali, by S. Ž. S. měla při té příležitosti, rokováno a připomenuto, že jsme žádali členstvo o dárky dvakrát ve třech měsících a tak že by bylo těžko zase dárky obdržeti. Usneseno míti nějakou atrakci, kterou br. A. Kačer má na starosti a ses. Z. Macichová zvolena k pomoci.

Amer. Slav Congres Midwest Division zaslal zprávu jejich činnosti a žádají o zvolení zástupců do jejich tělesa: star. Břet. Vaněk, náměstka M. Radvanovská, J. Regner, M. Konečná a ses. Z. Macichová.

Zprávy přijaty následovně: Br. náčelník

J. Regner přihlašuje 15 dorostenců do cvičitelské školy. Závodů 4. června se zúčastnilo 27 žáků, 49 dorost., 6 mužů. Děkuje ses. E. Welclové, která vydatně pomáhala soudcovat, ale nejvíce při počítání bodů.

Ohledně průvodu o Sok. dnu vyjádřil se br. náčelník, že byl menší jak loni, ale bylo více br. i ses. v kroji. Účastnili se Čsl. Legionáři, Ženy Červ. Kříže a členové Z. Č. B. J.

Chvalitebné bylo chování žactva i dorostu při hymnách a proslověch. Veřejné cvičení, vyjma malých žáků, bylo dobře provedené, a u mužů bylo vidět, co nám těch hochů již schází, kteří jsou ve válce.

Cvičení se zúčastnili následovně: žáků malých 36, velkých 45, dorostenců 63 a mužů 31; úhrnem 175.

Zpráva ses. náčelnice May Konečné: Všechna činnost minulého roku byla ve spojení se Sokolským dnem. Ve všech jed. se pilně připravovali na tento den. 4. června zajela do Milwaukee ku nácvičné hodině, které se též zúčastnily dorostenky z Racine, Wis.

Takřka ve všech jed. byly provedeny závody zdatnosti a 1. června závody v plavání, kterých se účastnilo přes sto žen a dorostenek.

Na Sok. dnu vystoupilo 180 žáků I. a II. třídy a 254 žen a dorostenek. Mimo toho ženy a dorost vyplnily program sedmy se zvláštními čísly. Veškeré vystoupení bylo zdařilé a byla se cvičícími i vedoucími úplně spokojena.

Do kursu, který započne 2. července, jest dosud přihlášeno 18 dorostenek za naši župu. Dále projednávána škola cvičební, pořádaná AOS. ve dnech od 2. do 16. července t. r. v táboře Č.S.A. Ne příznivě vyslyšena tato zpráva, neb byly vřipomenuty naše sok. campy, na které mají býti vzaty ohledy na prvním místě. Debata této se zúčastnilo více ses. i br. Dán návrh br. A. Kačerem a podporován, by bylo vzato v úvahu, kde kurs tento bude pořádán a zaslát dotaz AOS., proč není pořádán v některém sok. campu.

Zároveň jest ustanoveno zaslání žádost, zdali by AOS. přispěla na vydej pro posluchače, které župa Střední vysílá; vydej za ně bude přiměřeně \$960.00 a Ž. S. jest oprávněná na vydej pro kočujícího cvičitele, kterého nezaměstnává, a takto z ušetřených peněz částečně aby Obec věnovala pro posluchače.

Br. A. Kačer dává návrh, by bylo zvráceno poslední schůze usnesení, které znělo, že S. Ž. S. hraditi bude jen deseti posluchačům vydej tím spojený. Toto podporováno. Br. Pokl. J. Brouk hlásí, že cvičící členstvo mělo velký podíl za úspěch letošní-

ho cvičení. Odměnou tím budiž hrazeno všem přihlášeným k župě. Br. náčelník se vřele přimlouvá a podporuje tento návrh, by se dala všestranná pomoc, neb velice postrádáme vedoucích. Ses. náměstka M. Radvanovská dodává k návrhu, zdali by jiná jed. ještě přihlásila další, by jim byla poskytnuta pomoc, ale jen dvěma dorostencům neb dorostenkám z jedné jednoty, což podporováno.

Podrobnou zprávu ze Sok. dne předčítá ses. předs. hosp. výb. M. Radvanovská. Tento podnik byl opravdu zdařilý jak po stránce morální tak i finanční, nejenom že Ž. S. byla spokojená, ale i jednoty, které se činily s prodejem vstupenek a získaly ve svůj prospěch, neb bylo vyplaceno jednotám \$633.00. A další výtěžek doposud hlásí br. pokl. \$1,700.00. Tato zpráva není úplná, neb uplynulo jen 10 dní od cvičení a lístky od spolků atd. ještě nejsou vyrovnány.

Br. star. upřímnými slovy děkuje v první řadě náčelnictvu župnímu a všem technikařům, kteří pracovali pro zdar této krásné slavnosti. Dále hosp. výboru, zvláště ses. Welclové, která nebyla právě ve schůzi, neb dlela ve Wash., která měla všechno řízení této práce i tiskového výboru na starosti, za což byl dán jí vřelý dík za její obětavou práci. Br. star. připomíná zástupcům, aby ve svých jednotách poděkovali všem se. i br. za práci vykonanou ku zdaru tomuto, zároveň našim kuchařkám, které se činily, by nasýtily hladové, kterých bylo kolem 3 tisíc. Díky vám všem milé sestry i bratři za pěkný soulad práce vaší.

Z Kraj. výb. Č.N.S. podal zprávu br. A. Kačer, připomíná pátou válečnou půjčku a darování krve Červ. kříži. Zároveň dán návrh, který podporován, by bylo zakoupeno Ž. S. G. Bond válečný za \$2,500.00.

Pro dobro usneseno nepořádati schůze po dobu prázdnin. — Nazdar!

Klára Štichová, jednatelka.

Župa Severovýchodní.

CELOROČNÍ ZPRÁVA

Výkonného Výboru Sokolské župy Severovýchodní za rok 1933.

Když sestavujeme celoroční zprávu, nemáme klásti důraz na to, co jsme všechno vykonali, nýbrž musíme ji považovati jen za přehled vykonané práce. Tento přehled nám musí býti pobídkou, co všechno ještě můžeme vykonati.

Za rok 1933 konáno celkem dvanáct schůzí za účasti 158 zástupců. Největší účast byla v lednu a dubnu — 16 zástupců. Nej-

menší účast v červenci, říjnu a prosinci — 11 zástupců.

Sokol Tyrš vyslal do Výkonného výboru 5 zástupců — dva z nich však: br. Zahradníček a Dr. Arday odpadli, neb jejich zaměstnání jim návštěvu schůzí nedovolovalo. Zůstali proto pouze tři zástupci, kteří navštěvovali schůze velmi pilně — br. Leo Všeček nevynechal schůzi ani jednou.

Sokol Nová Vlast měl pět zástupců. Delegace této jednoty utrpěla uprostřed roku velkou ztrátu úmrtím sestry M. Přechové. Byla to vzácná žena a svědomitá pracovnice. Ostatní členové navštěvovali schůze pravidelně.

Sokol Cleveland vyslal do župy šest zástupců, z nichž br. L. Suchý odpadl. Zaměstnání mu znemožnilo zúčastňovati se schůzí pravidelně. Ses. E. Hochová nevynechala za rok ani jedinou schůzi.

Sokol Čech-Havlíček měl šest zástupců, z nichž br. G. Brada odešel hned na počátku roku do armády. Bratrům Jirsovi a Bicanovi dovolilo jejich zaměstnání až teprve v druhé polovici roku, aby se schůzí mohl účastniti.

Schůzí zúčastňovali se župní náčelnice ses. Vlasta Šebková a župní náčelník br. Fr. Krátký a redaktor "Věstníku" br. V. H. Žižka.

Lednová schůze byla ustavující a byli v ní zvoleni činovníci na rok 1933 a to:

Jan Tichý, starosta; Jan J. Lisý, I. místostarosta; Anna Škodová, II. místostarostka; Anton Svoboda, jednatel; Emily Hochová, pokl.-účetnice; Frank Krátký, náčelník; Emil Dria, místonáčelník; Vlasta Šebková, náčelnice; Anna Škodová, místonáčelnice; Jan J. Lisý, zástupce do Krajského výboru Č.N.S.; Voltaire H. Žižka, zástupce do Sva- zu Svobodomyšlných; Voltaire H. Žižka, redaktorem "Věstníku"; Václav Přech, ředitelem "Věstníku"; Anton Svoboda, vzdělavatelem.

Do župního zábavního výboru zvoleni: Leo Všeček, K. Zahradníček, Al. Jahodová, M. Bradová, Anton Svoboda, Václav Přech, Anna Škodová a Bohuš Jilek.

Sokol Detroit poslal zprávu za měsíc prosinec, kdy třináctého společně s Jednotou Sokolic pořádali akademii spojenou s oslavou osmdesátého výročí založení Sokola v Praze.

Celoroční zprávu podal redaktor "Věstníku" br. Václav Přech.

Zprávy z jednot byly krátké. Náčelník a náčelnice sdělili, že všechna činnost v jednotách se soustřeďuje na přípravy k Tělo- cvičné Akademii.

Bylo usneseno, by konference župní se konala dne 20. března u Sokola Tyrš.

Únor: — Společný výbor odbojových or-

ganisací žádá, abychom spoluúčinkovali při oslavě narozenin T. G. Masaryka a vyslali šest bratří v kroji pro živý obraz. Br. Fr. Krátký si vzal na starost.

Jednatel br. Václav Přech přečetl celoroční zprávu za minulý rok, která zřetelně ukazovala, že se vykonal velký kus práce.

Další celoroční zprávu podala účetnice-pokladnice ses. Emily Hochová.

Bylo jednáno o "Věstníku" a usneseno jednohlasně: "Aby se "Věstník" nemíchal do politických a náboženských otázek, aby propagoval věc sokolskou, národní československou a americkou, aby přinášel zprávy z jednot a župy a články našich písmáků."

Br. John Lisý podal zprávu ze sjezdu Č.N.S. Jednání bylo hladké. Předsedou Krajského výboru zvolen br. Václav Přech a také ostatní úřady jsou v rukou bratří nebo příznivců Sokola. V březnu bude učiněn nábor pro pomoc Americkému Červenému Kříži.

Br. Fred Wolf přivedl do schůze zdejšího čl. konsula br. Em. Hajného, který promluvil o tom, jak důležitou práci Sokolstvo koná v této tak vážné době.

Březen: — Župa přispěla obnosem \$25 na Americký Červený Kříž. Sbírací listiny byly rozdány zástupcům jednot, kde mají být provedeny sbírky, sebrané obnosy pak budou přineseny do župy a odevzdány Krajskému výboru Č.N.S.

Vzdělavatel Anton Svoboda píše každou sobotu "Sokolskou hlídku" do zdejšího deníku "Svět-Američan". Br. Tichý společně s br. F. Čechem promluvili s br. Žižkou a on jim slíbil, že jako redaktor "Věstníku" zachová se dle usnesení Výkonného výboru.

Krajský výbor Č.N.S. připravuje národní sbírku "Daň z vítězství". Bylo usneseno, že Výkonný výbor doporučuje jednotám, aby provedly sbírku mezi členstvem a peníze pak župa odevzdá na příslušné místo jako příspěvek Sokolstva clevelandského.

Duben: — Jednáno bylo o tělocvičné akademii. Byla dobře připravena, byla pěkná a návštěva byla slabší. Hospodářský výsledek je dobrý přes menší návštěvu.

Sbírka ve prospěch Amerického Červeného Kříže skončila úspěšně: Sokol Čech-Havlíček \$63.00, Cleveland \$62.00, Nová Vlast \$67.00, Tyrš \$73.00 a župa povolila \$25.00.

Zprávy z jednot jsou pěkné, účast při schůzích četná.

Květen: — Americká Obec Sokolská pozvala nás do Chicaga k uvítání presidenta Dr. Ed. Beneše. Usneseno, by jeli: starosta, náčelník a náčelnice župy a starostové jednot. Župa zaplatí dráhu.

Povoleno \$50.00 na "Daň vítězství" Krajského výboru Č.N.S.

Zisk z tělocvičné akademie je \$146.40.

Červen: — Náčelnice a náčelník sdělují, že všechno je připraveno pro letní veřejné cvičení. Sokol Batawa v Kanadě vyšle četnou delegaci — asi dvacet bratří.

Sokol Tyrš se rozhodl, že uspořádá táboření dítek na Sokolském Tábořišti v Twinsburgu na vlastní pěst.

Pojednáno o zájezdu do Chicaga k uvítání presidenta Dr. E. Beneše. Delegace župy velmi četná, nebyla ani představena panu presidentovi. Župa stál zájezd přes sto dolarů. Příští se bude chladněji uvažovati o podobném pozvání.

Červenec: — Veřejné cvičení skončilo velkým úspěchem. Z Kanady přijelo 25 bratří. Cvičení bylo dobře připraveno, mělo silný ráz vlastenecký a líbilo se. Déšť, který se spustil v pět hodin, pokazil hospodářskou stránku podniku, přes to však zisk bude slušný.

Táboření dětí Sokola Tyrš se vydařilo. Tábořilo 60 dětí.

Srpen: — Členové Výkonného výboru vzdali poslední počtu zemřelé ses. M. Přechové a vyslovili upřímnou soustrast br. Václavu Přechovi.

Americká Obec Sokolská svolává schůzi zástupců žup s Předsednictvem Obce na den 17. října. Usneseno, by nás zastupoval starosta br. Jan Tichý.

Ses. Šebková podala podrobnou zprávu o závodech sester a dorostenek. Promlouvala o letním veřejném cvičení a doporučuje, aby tělocvičná akademie se konala hned na počátku měsíce ledna, že bude mít lepší úspěch. Usneseno, by se tak stalo.

Br. Leo Všečka podal podrobnou zprávu z letního veřejného cvičení. Návštěva byla menší než bývá v Twinsburgu, déšť pokazil mnoho, přes to však čistý zisk obnáší \$650.97, jen o několik dolarů méně, než loni. Zisk rozdělen stejným dílem mezi jednoty a župu.

Delší jednání bylo věnováno myšlence, že by clevelandské Sokolstvo mělo vlastnit své letní tábořiště. Bylo usneseno, by jednoty si zvolily po tříčlenném výboru, který tuto otázku pojedná.

Září: — Zprávy z jednot velmi uspokojivé. Sbírka na "Daň vítězství" končí úspěšně. Sokol Nová Vlast vybral \$500.00 a přidal z pokladny \$25.00. Čech-Havlíček vybral \$135.00.

Říjen: — Br. Fr. Krátký podává zprávu, že cvičení ve všech jednotách započalo. Akademie stanovena na 16. ledna 1944 v České Národní Sini.

(Dokončení příště.)

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkyně: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník: Jos. Falta.

Peněžní poukázky, ať už Money Orders anebo čeki, bud' teč vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zaslíky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Náčelnictvo AOS. Náčelník: Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St., náčelnice: Kate Danko, 4955 Henderson Ave., jednatelka: Hilda Jelínková, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně Výk. výboru. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 4301 W. Cullerton St., Chicago, Ill.; vzdělávatel: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor. Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Gregor, 1317 First Ave., New York City; jednatel: Josef Kolman, 1194 Brook Ave., New York 56, N. Y.

Náčelnictvo: Náčelník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; náčelnice Anna Svátek, 44-09—25th Ave., Astoria 3, L. I., N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teč na jednatele oněch výborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Náčelnictvo mužů: Náčelník: Frank Krátký; jednatel: Fr. Kunášek, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

Náčelnictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místonáčelnice: Ann Škoda a Eliška Pešková; vedoucí dorostenek: Cecille Antoš; vedoucí žákyň: Máňa Šima; vedoucí her a jednatelka: Vivian Lacin, 3241 W. 44th St.

Vzdělávací sbor župy Severovýchodní: Vzdělávatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Župní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Voltaire H. Žižka, 3472 W. 126th St., Cleveland, O.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Břetislav Vanek, 5445 S. Kedzie Ave.; náměstkyně: Mařka Radvanovská; jednatelka: Clara Štichová, 1438 S. 61st St., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

Náčelnictvo župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole

Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník: Joseph Regner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místonáčelník: Ed. Linhart, 2424 S. 56th Ave., Cicero, Ill.; II. místonáčelník: George Kalaš, 2545 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové náčelnictva:

Náčelnictvo žen župy Střední: Schůze se konají každé 2. pátek v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Chicago. Náčelnice: May Konečná, 1833 S. 56th St., Cicero, Ill.; I. místonáčelnice a vedoucí dorostenek: Lillian Šrámková, 3212 S. Harding Ave.; II. místonáčelnice a vedoucí žactva: Zdeňka Tintěra, 2111 S. 59th St., Cicero, Ill.; zapisovatelka: Máňa Jeníček, 3423 S. Euclid Ave., Berwyn, Ill. Členky náčelnictva: Marie Fulač, Irene Marek, Mildred Svoboda, Bobbie Růžička, Rose Lejhanec, Blanche Tuma, Violet Doubek, Eleanor Navrátil.

Vzdělávací sbor župy Střední: Předseda:

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: S. Rokůsek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

Náčelnictvo. Náčelník: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; náčelnice: Frances Hulač, 5324 Seward St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St., předseda.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Ústřední výbor: Schůze každé první pátek v měsíci v síni Č.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 1767 Juliet Ave., St. Paul 5, Minn.; jednatel: Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul; náčelník: Frank Verner, 989 Scheffer Ave., St. Paul; náčelnice: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svanhauser, 957 Scheffer St.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex.: Starosta Ben. Převrátil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Ant. Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník Wm. Nesuda, 3522 Frank St. Schůze 4. úterý večer v Sokolovně na Carl St. Všechny dopisy zasílat pouze na jednatele.

Náčelnictvo: Náčelník Jos. Kos, Ennis Market, Ennis, Texas; náčelnice Mary Filipec, 3104 S. Boulevard, Dallas, Texas; jednatelka Ev. Pavelková, Ennis, Texas.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel Joseph Vytopil, Ennis, Tex., Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Tex.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Ústřední výbor: Starosta: Vojta Pláčil, 1212 Page St., San Francisco 17, Cal.; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

Náčelnictvo. Náčelník: F. Višek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; náčelnice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel a dopisovatel: Jose Čížkovský, 650 Sanchez St., San Francisco 14, Cal.